ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 19 (4519) СЕРЕДА, 4 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Гаага визнала Зміїний островом

Міжнародний суд ООН визнав Зміїний островом, а також визначив берегову лінію України в зоні делімітації континентального шельфу і виключних економічних зон у Чорному морі, яка утричі довша за румунську, що істотно підсилює позицію України. Про це повідомив прес–секретар МЗС України Василь Кирилич, **передає «Інтерфакс-Україна».**

Водночас, за його словами, суд не прийняв аргумент, що острів Зміїний впливає на лінію делімітації континентального шельфу і виключних економічних зон України і Румунії в Чорному морі. Суд аргументував це тим, що острів Зміїний є достатньо віддаленим від берега.

«Відтепер, відповідно до рішення міжнародного суду ООН, у тому районі, що відійшов до України, ми можемо починати і проводити повноцінну господарську діяльність», — наголосив прес-секретар МЗС. Він додав, що завершення цієї суперечки відкриває широкі можливості для розвитку і поглиблення двостороннього українсько-румунського співробітництва.

Радіоточки вдвічі подешевшали

Укртелеком з лютого знизив абонплату за користування стаціонарним радіо з 5 грн. до 2,5 грн. (без ПДВ). Рішення прийнято на виконання рекомендацій Антимонопольного комітету України. Новий тариф затверджено наказом від 28 січня. **Як повідомляє прес-служба АМКУ**, наприкінці жовтня Укртелеком підвищив абонентну плату за користування радіоточкою з 1,8 грн. до 6 грн. (із ПДВ), що стало причиною для проведення комітетом відповідного дослідження.

Четверта сесія розпочала роботу. Але трибуну заблоковано

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Закриття третьої і відкриття нової парламентської сесії розпочалися вже майже традиційно — із блокування. На балконі хор імені Г. Верьовки у національних костюмах готовий заспівати гімн «Ще не вмерла Україна», в урядовій ложі — представники Кабміну на чолі з прем'єром Юлією Тимошенко та інші високопосадовці. Однак депутати з фракції Партії регіонів заблокували парламентську трибуну та вхід до президії кріслами.

У кулуарах заступник голови фракції Партії регіонів Ганна Герман озвучила журналістам вимоги регіоналів: у парламенті має відбутися звіт уряду та голови НБУ за обов'язкової участі Президента України та голів обласних рад. Однак за десять хвилин своє робоче місце зайняв глава парламенту Володимир Литвин і закликав депутатів заспокоїтися. «Без спільних домовленостей ми не будемо чинити жодних дій», — запевнив Голова Верховної Ради. Зареєструвалися 443 депутати. В. Литвин оголосив третю сесію парламенту закритою і відкрив нову, четверту, парламентську сесію. Регіонали продовжували блокувати трибуну.

СТОР. 2

Помер Павло Загребельний

Учора на 85–му році життя помер видатний письменник, Герой України Павло Загребельний.

Він народився в серпні 1924 року в селі Солошине на Полтавщині. Пішов на війну добровольцем, не маючи 17 літ. Півстоліття в літературі — романи «Диво», «Первоміст», «Я, Богдан», «Роксолана». В останні роки був чи не єдиним радянським класиком, що лишився популярним і писав книги («Брухт», «Стовпотворіння» та інші). Про його смерть повідомив учора на ранковому засіданні парламенту Володимир Литвин і попросив народних депутатів ушанувати хвилиною мовчання пам'ять колеги (П. Загребельний був депутатом Верховних Рад СРСР та УРСР кількох скликань).

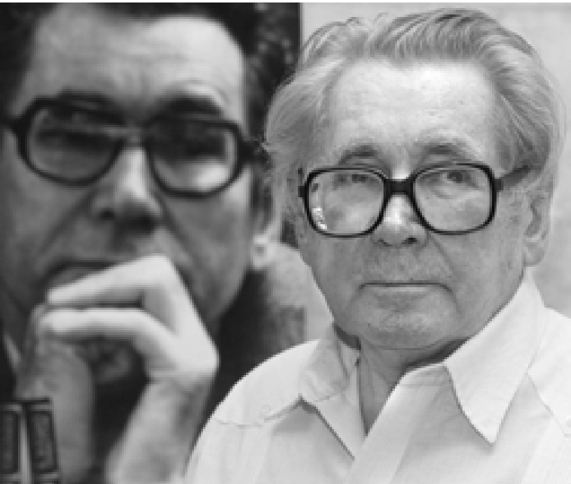

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (із архіву УНІАН).

ПОДІЇ

Судді пред'явили обвинувачення і відсторонили від посади

Відсторонення від посади судді Тульчинського районного суду Володимира Люлька викликано розслідуванням кримінальної справи. **Як повідомили у прес-службі обласної прокуратури,** його звинувачують у завідомо неправдивому повідомленні про вчинення злочину та незаконному поводженні зі зброєю. «Відсторонення від посади не означає звільнення з роботи, — уточнила «Голосу України» голова Вінницького апеляційного суду Людмила Стеблюк. — На цей час суддя може виконувати іншу роботу, не пов'язану з розглядом судових справ і прийняттям щодо них рішень». Нагадаємо, наприкінці минулого року рішенням Ради суддів України Володимира Люлька звільнено з посади голови Тульчинського районного суду після пожежі в приміщенні суду і обстрілу автомобіля судді, про що він особисто повідомив у міліцію. Як з'ясувалося, організатором цієї надзвичайної події був сам суддя, **повідомляє наш власний кореспондент у Вінницькій області Віктор СКРИПНИК.**

Тернополю загрожує екологічна катастрофа

Контейнери для сміття поблизу мого будинку переповнені. І так по всьому місту. Починаючи з 1 лютого, відходи ніхто не вивозить. Натомість автомобілі комунального транспортного підприємства, яке мало б цим займатися, стоять під стінами міської ради, облдержадміністрації та податкової адміністрації. Транспортники кажуть, що пікетуватимуть органи влади доти, доки не буде закрито карну справу щодо сплати підприємством більше 5,8 мільйона гривень екологічного збору плюс штрафів (разом понад 11 мільйонів гривень).

СТОР. 4

НАМ ПРО НАС

Газету читаю і подарунки маю

Я з сім'ї довгожителів — мама прожила 90 років, батько — 99. Із п'яти дітей нас залишилося троє: одній сестрі 91 рік, другій — 83, а мені — 89. «Голос України» читаю дуже давно, бо це — хороша і різностороння газета, черпаю з неї цікаву й корисну інформацію. Постійно беру участь у розіграші подарунків серед передплатників — щороку надсилаю на адресу редакції копію передплатної квитанції. І вже двічі ставав переможцем — виграв шерстяну тільняшку і шестилітрову бочку пива. Сподіваюся, що і в майбутньому удача не покине мене.

Гаврило ДОВЖЕНКО, інвалід війни 1 групи.
Біляївка Одеської області.

КОРОТКО

❒ Вибори в Іраку пройшли «в атмосфері, вільній від насильства», заявив Генсек ООН Пан Гі Мун.

❒ ВАТ «Рівнеазот» повністю відновило виробництво мінеральних добрив.

(За повідомленнями Укрінформу.)

У НОМЕР

Олександр ЛАВРИНОВИЧ: Час безвідповідальності, який ми сьогодні маємо, особливо небезпечний у кризовий період

«Чинний склад Кабінету Міністрів ніколи не розв'яже жодного кризового питання. Він тільки їх створює. Якщо ми хочемо розв'язати кризові питання, почати треба з усунення першопричин», — заявив в ефірі Київської державної регіональної телерадіокомпанії Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович.

За його словами, в Україні існує «група людей, які отримали можливості шляхом певних закулісних домовленостей взяти собі управління країною, мають владні повноваження, але фактично не несуть відповідальності за стан справ в Україні».

На переконання Олександра Лавриновича, «сьогодні ми маємо ситуацію, коли тільки зараз світова криза стала однією із складових криз українських, які регулярно в нас працюють, починаючи з 2005 року, з часу, коли помаранчева влада захопила Україну в незаконний спосіб. З того часу дві особи — Віктор Ющенко і Юлія Тимошенко постійно створюють кризи в Україні».

Відтак, зазначив політик, «фракція Партії регіонів проголосує за резолюцію недовіри Кабінету Міністрів. Решта мають визначатись і нести відповідальність за свою позицію і за всі наслідки дій чинного уряду в українській державі». При цьому він пояснив: «У парламенті є формально недокоаліція, яка складається з 212 депутатів, і є асоційований член — Компартія, яка її підтримує у визначальних рішеннях».

Утім, О. Лавринович висловив жаль з того приводу, що «для тих, хто сьогодні в Україні ухвалює державні рішення, не існує підходів, які б стояли на правовому ґрунті».

Натомість Перший заступник Голови Верховної Ради підтвердив позицію Партії регіонів щодо готовності сьогодні взяти відповідальність за долю країни. Дуже важливо, сказав він, «хто буде працювати в Кабінеті Міністрів, і яка політична сила нестиме відповідальність за цю роботу і за стан справ в Україні».

«Ми живемо в Україні, і ми розуміємо, що існують періоди, коли потрібно ухвалювати рішення, які можуть бути достатньо тяжкими на якийсь історичний проміжок часу з тим, щоб потім відкрити майбутнє для країни. І якщо є готовність це робити, — це є свідченням того, що на першому плані стоїть питання не політичних дивідендів, а питання майбутнього для всіх, хто живе в Україні, для всієї Української держави. Це є свідченням того, що є дуже точне розуміння цінностей і пріоритетів», — зауважив О. Лавринович і застеріг: «Час безвідповідальності, який ми сьогодні маємо, дуже небезпечний, особливо у цей кризовий період».

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Четверта сесія розпочала роботу...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава парламенту звернувся до народних обранців: «Маємо бути свідомі того, що від позиції Верховної Ради залежить, чи буде парламент сьогодні й завтра, і чи буде країна взагалі». В. Литвин зауважив, що парламент не буде обслуговувати міжособистісні конфлікти, які видаються за турботу про Україну. І запевнив: Верховна Рада запрацювала і працюватиме, незважаючи на протидію. «Ми не дамо остаточно принизити країну і народ для досягнення тих цілей, які заплановано, — заявив В. Литвин. — Не буде дострокового розпуску Верховної Ради, вона допрацює свою каденцію».

Глава парламенту відзначив, що на цій сесії належить розглянути 1100 законопроектів. Він запропонував виробити план дій і створити робочу групу з представників парламенту, уряду й секретаріату Президента. В. Литвин також застеріг від поквапного внесення змін до цьогорічного бюджету, оскільки головний фінансовий документ держави, на його думку, сьогодні став механізмом політичної боротьби. Глава парламенту закликав керівників парламентських комітетів забезпечити виконання рішень Верховної Ради, запропонував створити тимчасову спеціальну комісію, яка опрацювала б пропозиції до законопроекту про основні напрями зовнішньої та внутрішньої політики. «Часу в нас обмаль, але маємо зробити все, щоб Україна розвивалася прогнозовано», — зазначив В. Литвин і оголосив перерву для консультацій лідерів фракцій.

У «пікетах» біля трибуни депутати вітали квітами й іменинника — регіонала **Юрія МІРОШНИЧЕНКА (на знімку).**

Хвилиною мовчання парламентарії вшанували пам'ять письменника і громадського діяча Павла Загребельного.

Перерва затягнулася, консультації лідерів фракцій тривали, й ранкове засідання Верховної Ради на 14.40 не було закрито. Голова Верховної Ради Володимир Литвин до сесійної зали не заходив. Фракція Партії регіонів блокувала трибуну та президію парламенту. В сесійній залі депутати від БЮТ і КПУ проводили консультації. А після 14.15, коли сплив час, відведений Регламентом для проведення ранкового засідання, парламентарії вийняли свої картки з пультів для голосування і пішли. На позиціях залишилися тільки «чергові по барикадах».

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Глава уряду заспокоює, а опозиціонери переконані, що це — профанація

Під час перерви Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко на брифінгу заявила, що Партія регіонів заблокувала парламентську трибуну перед звітом уряду та голосуванням за його відставку, оскільки регіонали знають, що уряд звільнити неможливо. Вона нагадала, що ПР сама була ініціатором відставки уряду, тому наразі діє проти логіки, блокуючи парламентську трибуну й не даючи заслухати звіт уряду. Водночас, за словами прем'єра, навіть якщо уряд відправлять у відставку, за Конституцією він продовжуватиме працювати у статусі в. о. Адже для зміни уряду необхідно створити нову коаліцію. Ю. Тимошенко розповіла, що на погоджувальній раді було запропоновано заслухати питання про відставку уряду в середу зранку. Але регіонали не прийняли цю пропозицію. Лідерка БЮТ також запевнила, що її політична сила не розглядала питання про імпічмент Президента Віктора Ющенка ані на засіданні партії чи фракції, ані на засіданні коаліції.

Прем'єр-міністр спростувала заяви про те, начебто уряд використовує емісійні гроші для перевиконання бюджету. Ю. Тимошенко вкотре заявила, що уряд перевиконав дохідну частину державного бюджету за рахунок податкових надходжень, а також за рахунок надходжень до загального фонду. Окрім того, за словами прем'єра, на 22 відсотки перевиконано надходження до Пенсійного фонду за січень. А тому перегляд бюджету наразі є недоцільним.

«Доходи бюджету йдуть нормально, виплати пенсій і заробітних плат лікарям та вчителям у межах, встановлених бюджетом, — запевнила Ю. Тимошенко. — І саме тому в них дестабілізації не вийде. Не треба грати на біді України, яка потрапила у світову фінансову кризу, як і будь-яка інша країна, і мародерствувати на цьому».

Водночас лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович повідомив на брифінгу, що 2 лютого він мав «короткотермінову» зустріч із Президентом Віктором Ющенком, на якій обговорили ситуацію в парламенті. Лідер регіоналів поінформував главу держави про вимогу ПР заслухати в парламенті у четвер, 5 лютого, звіт Президента, уряду та голови НБУ. Однак не почув конкретної відповіді від В. Ющенка, чи візьме він участь у роботі парламенту. «Не виясняти стосунки сьогодні треба, а зібратися всім у парламенті й обговорити реальний стан справ: чому впав ВВП на 30 відсотків, як виконується бюджет за цей рік, — сказав В. Янукович. — Ми не дозволимо черговоі профанації. Ми хочемо, щоб був звіт. Щоб за результатами цього звіту ми могли отримати інформацію про реальний стан справ у країні. І, безперечно, послухати програму уряду. Якщо знайдеться більшість, яка підтримає цю програму, — нехай підтримують і працюють». Він не виключив, що регіонали можуть приєднатися до цієї програми «в частині чогось». В. Янукович пообіцяв, що позиція Партії регіонів буде «жорсткою».

А депутат Ганна Герман озвучила заяву Партії регіонів: біло-блакитні ініціюватимуть проведення акцій громадського протесту по всій Україні, якщо уряд і Президент не виступлять найближчим часом зі звітом у парламенті про фінансово-економічний стан у державі.

Юліана ШЕВЧУК.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Олександр ПЕКЛУШЕНКО, фракція Партії регіонів:

— Коли прем'єр каже, що винен Нацбанк і Ющенко, а Президент, що винна прем'єр, коли всі троє заочно спілкуються, перекидаючи відповідальність один на одного, це заставляє нас піти на неординарні й нестандартні рішення. Ситуація у країні в соціально-економічному плані надзвичайна. І заходи за формою і змістом також вимагаються надзвичайні. Ми вважаємо, що на засіданні Верховної Ради треба розглянути надзвичайну ситуацію. У зв'язку з цим ми пропонуємо вписати процедуру звітів, запросити голів усіх облрад, дати можливість висловитися і підготувати проекти рішень, в основі яких буде покладено антикризові заходи з політичного врегулювання і економічної стабілізації.

Для нас головне — не відправити уряд у відставку. Будуть голоси чи не будуть, залежатиме від того, як буде проведено звіт. У сесійній залі у депутатів і фракцій у реакції на звіт Президента, прем'єра і голови НБУ викристалізується позиція. Як пройде голосування щодо недовіри уряду — це ще бабця надвоє гадала. Ми не ставимо перед собою завдання відсторонення Ю. Тимошенко від влади. Ми хочемо вийти з того глухого кута, куди загнали народ України. Один із варіантів вирішення — відставка уряду. Але головне — це комплекс антикризових заходів.

Валерій КАМЧАТНИЙ, фракція БЮТ:

— Те, що нова парламентська сесія розпочалася з політичного протистояння, свідчить про те, що не в усіх політиків вистачає мудрості. Світова практика дає приклади того, коли політичні еліти в умовах кризи об'єднувалися, як це було у США та інших країнах. А у нас чомусь політичні еліти роз'єднані і діють за принципом «чим гірше, тим краще». Позиція Партії регіонів у цьому разі абсолютно неконструктивна. І Президент також займає дивну позицію: за Конституцією він сьогодні є главою держави, повинен був сам виступати з об'єднавчими ініціативами, а він — навпаки — все робить для того, щоб уряду вставляти палки в колеса і включати гальма. Це — не позиція мудрого політичного лідера.

Михайло ПОЛЯНЧИЧ, фракція «НУ—НС»:

— Сьогоднішніх подій можна було очікувати, виходячи з коментарів і задумів. Але саме блокування відомою партією непродумане, і його розгадати дуже важко. Якщо дивитися з позиції звіту уряду — ніби воно подається під таким соусом — то під це потрібно мати голоси. На даний час їх немає. Тож блокування чисто політичне.

Від кількості законодавчих актів суть держави не зміниться. Потрібно приймати ті, які необхідні, реальні, об'ємні, які давали б зрушення в економіці, несли б системний характер в юридичних питаннях. А приймати на кожну ситуацію якийсь лобістський законодавчий акт — чим більше, тим краще — від цього нічого не зміниться. Всі кричать, що у владі потрібні професіонали. Це справді так. Я вважаю, що в кожній фракції — за винятком комуністів — є дуже серйозні нормальні люди. Якби з цих прагматичних людей зробити прагматичну урядову складову, тоді б нормально пішли і справи у державі.

Марина ПЕРЕСТЕНКО, фракція КПУ:

— Вимоги, які висуває Партія регіонів, порушувалися на погоджувальній раді, й треба було ще тоді домовлятися, а не тримати всіх депутатів у заручниках у Верховній Раді. Бо від нас люди очікують законопроектів, рішень, які могли б допомогти їм у складний час. Безумовно, настав час побачити у парламенті й Президента, і Прем'єр-міністра разом, щоб вони звернулися до людей, не ховалися один від одного. Всі уже стомилися від звинувачень, які лунають на їхню адресу, це не покращує ситуацію у країні. Хочеться відкритості, конкретики, щоб можна було подивитися, а що у нас на поверхні? Бо все завуальовано, ховається. Вимоги правильні: щоб прийшов Президент, прем'єр і спільно підняти ті проблеми, ті питання, які вони ж самі нав'язали Україні.

У питанні про відставку уряду треба бути реалістами: щоб ініціювати відставку уряду в парламенті, повинна бути сформована коаліція, альтернативна уряду, яка тут же внесе це питання на розгляд Верховної Ради. А перевести Юлію Тимошенко в розряд в. о. — гадаю, від цього стан справ у державі буде ще гіршим.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, фракція Блоку Литвина:

— Партія регіонів опинилася в патовій ситуації — вони дуже наполягали на терміновому розгляді резолюції щодо недовіри уряду, але, очевидно, схаменулися і зрозуміли, якщо вона не пройде, то вони вже вдруге не зможуть на цій сесії ставити це питання. Тобто до вересня. Їм і хочеться, і колеться — з одного боку, думають, як це зробити, а з другого — розуміють, що голосів нема. Тому вигадують всякі приводи, що має прийти Президент. Цікаво, а як вони змусять його прийти, якщо він не хоче? Під конвоєм? Гадаю, вони краще за інших знають, що Президент не прийде. Вони й домовилися про це. Йде затягування часу. «Регіони» самі вимагали від уряду прозвітувати й висловити йому вотум недовіри. Сьогодні уряд у повному складі прийшов, а до цього неготові. Вважають, що нині, оскільки складна економічна ситуація, це автоматично може призвести до того, що у них буде більше шансів набрати голоси. Але не враховують те, що настрої людей поширюються на всіх: керівники й власники 80 відсотків підприємств у Східній і Південній Україні — це представники партії та фракції ПР.

Юліана ШЕВЧУК.

За словами прем'єра, на 22 відсотки перевиконано надходження до Пенсійного фонду за січень

Відкритий лист до Міністерства праці та соціальної політики

Такі заходи, як публікація відкритих листів до посадових осіб, застосовуються у виняткових випадках, коли втрачається остання крапля терпіння на безвідповідальність та пасивність реагування тієї установи, до якої скеровуєш численні звернення. Постійні відписки, шаблонні відповіді, самоусунення міністерства від своїх прямих обов'язків спонукали до опублікування цього листа з надією на досягнення декількох результатів.

Передусім, сподіваюся, що проблему громадянина, який звернувся по допомогу, буде вирішено завдяки належному реагуванню міністра, яка матиме можливість, якщо не в пошті, то хоч у газеті прочитати звернення на свою адресу. Хочеться також вірити, що це депутатське звернення прочитає не тільки посадовець, якому воно адресоване, і відповідні служби, до яких належить компетенція вирішення питання, а й співробітники цього та інших міністерств, які, можливо, у подальшій своїй діяльності належним чином розглядатимуть звернення, вживатимуть заходів для вирішення питання та надаватимуть змістовні обґрунтовані відповіді, піклуючись про те, щоб вони не стали надбанням ЗМІ.

Кожен українець, прочитавши лист (і це лише один із багатьох подібних), особисто переконається: парламент працює належним чином і вживає всіх заходів для захисту законних інтересів кожної людини, яка звертається по допомогу.

Хочу сподіватися, що працівники Міністерства праці та соціальної політики, особливо керівний склад, зроблять відповідний аналіз та висновок своєї роботи для належного виконання покладених обов'язків і уникнення подібних звернень.

Міністру праці та соціальної політики Людмилі Денисовій

Прошу вас прочитати моє звернення та надати на нього відповідь, згідно зі статтею 16 закону про статус народного депутата, де зазначається, що відповідь парламентарію надає орган державної влади, до якого направлено звернення, за підписом його керівника.

Я, як народний депутат, голова Комітету з питань соціальної політики та праці, звертаюся до Міністерства праці та соціальної політики з численними листами, скаргами, проханнями громадян. Зазвичай в усіх випадках нам надають відписки із «шаблонними» відповідями. Ваше відомство навіть не докладає найменших зусиль, аби перевірити ту чи іншу інформацію, чи окремий випадок.

Розумію завантаженість працівників, але навіть на звернення народних обранців міністерство, попри свої прямі обов'язки, не докладає зусиль, щоби направити запит до інших органів центральної влади для з'ясування обставин, стосовно яких розглядає справу, скаргу або звернення. Остання надана відповідь за підписом заступника міністра Л. Савенка обурила мене, у зв'язку з чим повторно звертаюся та висловлюю своє бачення вирішення проблеми.

Торік 24 листопада я звернувся до Вас з проханням посприяти отриманню довідки про заробітну плату О. Бєлікова за час роботи на ДП «Підприємство технічного обслуговування та ремонту гірничо-шахтного устаткування». Раніше з цим питанням я звертався до Міністерства вугільної промисловості. Мені повідомили: зазначене підприємство правонаступників не має і ліквідоване, у зв'язку з чим, згідно з чинним законодавством, питання про надання довідки щодо заробітної плати стосується безпосередньо Мінпраці. Однак, Мінвуглепром надав повний розрахунок заробітної плати О. Бєлікова, що ґрунтується, зокрема, на матеріалах архівної довідки Міністерства оборони. Єдина перешкода у застосуванні цього документа — на ній немає печатки, оскільки у юридичній площині Мінвуглепром чи підпорядковані йому підприємства не наділені повноваженнями офіційного оформлення таких документів стосовно працівників ліквідованих підприємств.

Законодавством передбачено, що згідно з пунктом 3 Порядку визначення заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії у разі втрати документів про їх нарахування та виплату, затвердженого Постановою уряду № 919 від 05.07.2006 року, довідка про заробітну плату за відповідною або аналогічною професією видається місцевим органом з питань праці та соціального захисту населення, а у разі відсутності в такому органі зазначених відомостей — Мінпраці.

На звернення з цього питання до Міністерства праці та соціальної політики жодних заходів реагування для надання довідки громадянину вжито не було. Міністерство написало відписку, навівши лише цитати із законодавства, до того ж деякі з них взагалі не стосуються тематики звернення. Зокрема, це посилання на статтю 54 Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», де йдеться про інвалідність, отриману на ЧАЕС, та пенсію у зв'язку із втратою годувальника внаслідок катастрофи тощо. Моє ж звернення стосувалося лише видачі довідки про заробітну плату, в тому числі за час роботи при ліквідації аварії на ЧАЕС.

Направляючи беззмістовну відповідь, працівники міністерства не взяли до уваги надану Мінвуглепромом довідку про розрахунок заробітної плати О. Бєлікова. Єдине, що необхідно було зробити, — з'ясувати правильність розрахунків шляхом направлення запитів до Державного архіву, архіву Міністерства оборони, підприємств, які використовують у своїй діяльності ті само професії, на яких працював заявник, та використати існуючу на них заробітну плату, застосувавши її до відпрацьованого часу та посади О. Бєлікова.

Хочу звернути увагу й на те, що міністерство не виконує своєї функції головного центрального органу виконавчої влади з питань соціального захисту населення. Зокрема, частиною 2 статті 1 Положення про Міністерство праці та соціальної політики передбачено, що Мінпраці є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері зайнятості, соціального захисту населення, нагляду за дотриманням законодавства про оплату праці, пенсійного забезпечення тощо.

Пунктом 22 статті 4 цього Положення чітко визначено: Мінпраці відповідно до покладених завдань організовує роботу органів праці та соціального захисту населення, пов'язану з перевіркою правильності призначення та виплати пенсій органами Пенсійного фонду. Окрім того, взаємодіє з іншими центральними органами виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями з питань застосування списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість у яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах.

Керуючись цими нормами, Міністерство праці та соціальної політики має забезпечити правильність нарахування пенсії громадянину О. Бєлікову, відповідно до посади та заробітної плати, яку він отримував за час трудової діяльності.

Натомість міністерство відсторонилося від своїх прямих обов'язків та перекладає їх на судові органи. Своїм листом Мінпраці рекомендує О. Бєлікову, інваліду II групи, ліквідатору наслідків аварії на ЧАЕС у судовому порядку доводити розмір заробітної плати, доводити те, що він працював і має конституційні права.

Підсумовуючи вищенаведене, прошу забезпечити надання довідки про заробітну плату для встановлення належної пенсії громадянину О. Бєлікову та повідомити мене і заявника про результати.

Останнім часом очолюване вами, шановна Людмило Леонтіївно, міністерство зайняло безвідповідальну позицію до своїх повноважень. Зокрема, стосовно громадян, які звертаються по допомогу в забезпеченні своїх законних прав. Хочу звернути вашу увагу на те, що майже всі мої звернення до міністерства зі скаргами громадян не вирішуються, а повертаються з відписками.

З огляду на зазначене, прошу вжити заходів для забезпечення належної роботи Міністерства праці та соціальної політики, насамперед, спрямованої на задоволення законних інтересів громадян, у тому числі, належного розгляду їх звернень.

Якщо у Мінпраці існуюча практика розгляду звернень громадян та депутатів триватиме, вимушений буду як голова ініціювати у Комітеті з питань соціальної політики та праці створення робочої групи з питань аналізу дотримання законодавства під час розгляду звернень громадян Міністерством праці та соціальної політики.

За результатами роботи, у разі виявлення порушень, вживатимуться заходи реагування, в тому числі порушення питання про невідповідність обійманим посадам керівного складу очолюваного вами відомства.

З повагою
Василь ХАРА,
народний депутат України.

Об'єднати посади Президента і прем'єра

Це передбачає проект закону про внесення змін до Конституції України, який представив на брифінгу голова Комітету з питань національної безпеки та оборони **Анатолій Гриценко (фракція «НУ—НС»)**. Згідно з цим законопроектом Президент буде очолювати уряд. «Президент обирається всенародно, як і зараз, на другий день після інавгурації своїм указом створює уряд і сам його очолює», — сказав А. Гриценко. Серед інших запропонованих новацій — 226 депутатів (проста більшість) можуть ініціювати проведення всенародного референдуму про недовіру главі держави, ліквідація районних держадміністрацій. А обласним адміністраціям пропонується залишити єдину функцію — контроль. Загалом пропонується внести зміни до 76 статей Основного Закону.

«За таких змін Президент буде не випускати пару, а нестиме особисту відповідальність за вертикаль виконавчої влади, за конкретні кроки, не створюючи коаліції в парламенті, — зауважив депутат. — Парламент повинен приймати закони, коаліція для цього не потрібна».

Водночас парламентарій визнав: якщо внести цей законопроект до парламенту зараз, то в нього шансів немає.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОФАКТ

Під головуванням Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко відбулась нарада з проблемних питань Харківського авіаційного заводу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Бюджет виживання

Позачергова сесія Полтавської міської ради затвердила бюджет на 2009 рік та низку важливих програм. «Це не бюджет розвитку, це — бюджет виживання», — повідомив міський голова Полтави Андрій Матковський після сесії.

За його даними, держава забезпечила фінансування медицини лише на 60 відсотків від потреби, а освіти — на 70 відсотків. І взагалі не передбачила витрат на ремонт, забезпечення хворих харчуванням, ліками тощо. Тому міська рада додатково для цього виділила 20 млн. грн.

Загальний обсяг міського бюджету становить майже 534 мільйони гривень. Збільшено видатки на оздоровлення дітей, на безплатне харчування учнів 1—4 класів та учнів пільгових категорій, придбання подарунків першокласникам до Дня знань — 200 тис. грн. тощо. Додатково виділено 281 тис. грн. на посилене харчування у дошкільних закладах дітей з особливими потребами. На реалізацію заходів програми соціального захисту і соцзабезпечення «Турбота» виділено 4 мільйони 802 тисячі гривень, що на 200 тис. грн. більше, ніж торік, — відзначив Андрій Матковський.

Чиновники планують піти на два тижні в неоплачувану відпустку

Працівники виконавчого комітету Полтавської міської ради планують по черзі брати двотижневу неоплачувану відпустку для економії коштів фонду оплати праці міськвиконкому. Таким чином, зазначив міський голова Полтави Андрій Матковський, можна заощадити 600 тис. гривень. «Ми готові піти на два тижні у відпустку без збереження зарплат, що дозволить зберегти робочі місця». Він наголосив, що через недостатність фінансування бюджету-2009 було два шляхи вирішення цієї проблеми: скоротити робочі місця в міськвиконкомі або ж взяти два тижні відпустки за свій рахунок. Згоду піти у відпустку вже висловили міський голова та всі його вісім заступників, а також начальники управлінь міськвиконкому.

Заробили 14 мільйонів гривень

Про це розповів начальник Головного фінансового управління Полтавської облдержадміністрації Володимир Шапошніченко. За його словами, у 2008 році вільні кошти обласного бюджету лежали на депозитах у дев'яти різних банках. Нещодавно підрахували суму прибутку. З'ясувалося, що протягом року «накапало» додаткових 14 млн. грн. Відсотки, зазначив Шапошніченко, нараховувалися регулярно, й чималі кошти після закінчення термінів депозиту забрали без проблем. Нагадаємо, цього року уряд доручив обмежити розміщення бюджетних коштів на банківських депозитах. Це є необхідним заходом для забезпечення своєчасності соціальних виплат, зокрема, зарплат працівникам бюджетної сфери і пенсій.

Лариса КОБА.

Полтава.

Станом на 1 лютого заборгованості із заробітної плати у бюджетній сфері в Україні немає. Про це заявила міністр праці та соціальної політики України Людмила Денисова ***(Укрінформ)***

Президент Віктор Ющенко скасував рішення глави Київміськдержадміністрації Леоніда Черновецького про підвищення тарифів на комунальні послуги для бюджетних організацій та інших споживачів у 3,5—9 разів ***(прес-служба Президента України)***.

РЕГІОНИ

Тернополю загрожує екологічна катастрофа

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо екологічний збір закласти в тарифи, пояснюють у міській раді, тоді справу відкриє екологічне відомство, адже воно ще у 1997 році дало припис про припинення експлуатації Малашівського сміттєзвалища — єдиного, куди обласний центр з 1977 року звозить відходи. Мало того, що переповнене, воно ще й розташоване всього за кілометр від Івачівського водозабору, звідки п'ють воду мешканці Тернополя і навколишніх сіл. В обласному управлінні екології пояснюють: під сміттєзвалищем накопичилися сотні тисяч тонн рідкого токсичного інфільтрату, який у будь-який момент може з'єднатися з водозабором. Тоді екологічна катастрофа неминуча.

Грім грянув не з ясного неба. Більш як за десять років у проблеми виросла довга борода, проте владі, як міській, так і обласній, зайнятій політичною колотнечею, не до її вирішення. Дороги в Тернополі вкрай розбиті, на тротуарах у центрі міста сама не раз ламала каблуки. Мешканців міста довго «годували» казочками про суперпроекти будівництва сучасних сміттєпереробних заводів, залучення інвестицій тощо, а насправді навіть землі не відвели під таке підприємство. Ділянка, де розташоване Малашівське сміттєзвалище, також фактично не узаконена. Фахівці кажуть: якщо протягом п'яти днів з міста не вивозити сміття, доведеться оголошувати надзвичайний стан. Звісно, завод за місяць чи два не збудуєш, тому, швидше за все, закрите сміттєзвалище й далі експлуатуватимуть, а мешканці міста житимуть, мов на пороховій бочці. Хто зна, яку воду п'ємо?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЧЕРНІГІВЩИНА

Урна — найкращий подарунок

На вулицях Чернігова додалося ще 100 урн для сміття. Такий подарунок управлінню житлово-комунального господарства Чернігівської міської ради зробила Українська гірничо-металургійна компанія в рамках проекту «За чисте місто». До речі, він не перший. У 2007-му підприємство встановило безкоштовно у місті на Десні 350 урн. Фактично тепер кожна третя урна в обласному центрі виготовлена коштом спонсора.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сьогодні — Всесвітній день боротьби з раком

40 відсотків онкологічних захворювань можна попередити

Щорічно від онкологічних захворювань помирають майже сто тисяч українців. Незважаючи на зростання захворюваності, за останні роки вдалося знизити цей показник на три відсотки. Але головний онколог України, директор Національного інституту раку Ігор Щепотін сумнівається, що найближчим часом в умовах недостатнього фінансування таку динаміку вдасться зберегти. За його словами, онкологічна ситуація в нашій країні продовжує погіршуватися, і жодних перспектив зниження захворюваності не передбачається. Сьогодні 920 тисяч хворих офіційно перебувають на обліку в «раковому корпусі».

— Фінансування онкологічної служби, і, зокрема, нашого Інституту раку, як і всіх медустанов країни, сьогодні досить плачевне. Сподіваємося, що ситуація нормалізується протягом двох місяців. Інакше в такому режимі ми не зможемо існувати, — коментує «Голосу України» Ігор Щепотін. — Якщо нічого не зміниться, Національний інститут раку опиниться в такій само ситуації, як більшість медустанов Києва, де хворі змушені самі платити і за ліки, і за харчування, і за перебування в лікарні.

Національний інститут раку має на 90 відсотків підготовлений до експлуатації новий хірургічний корпус. Сподівалися відкрити його до Нового року. В медустанови також були реальні гроші, виділені за програмою «Дитяча онкологія», на придбання лінійного прискорювача (для одержання цієї процедури наші діти змушені їхати до закордонних клінік), але ці кошти вилучили наприкінці року.

— Якщо не вдасться домогтися хоч якогось фінансування від Міністерства охорони здоров'я, не знаю, за рахунок чого ми боротимемося з онкологічними захворюваннями, — каже директор Інституту раку.

На жаль, незабаром усе повинен буде оплачувати пацієнт. Але далеко не всі онкохворі зможуть профінансувати своє лікування. Воно залежить від стадії захворювання, пояснює онколог. Боротьба з раком на 1—2-й стадіях, як правило, зводиться до оперативного втручання і курсу хіміотерапії. А от, приміром, вартість лікування 3—4-ї стадії раку шлунка може обійтися в 20—30 тисяч доларів.

Щоб не допустити розвитку злоякісних утворень чи виявити їх на ранніх стадіях, необхідно регулярно, раз на рік, відвідувати лікаря, радить Ігор Щепотін. Рак на 40 відсотків — захворювання, яке можна попередити. І багато що залежить від людини, від її ставлення до свого здоров'я, до правильного харчування і способу життя без шкідливих звичок.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

P. S.

Державна програма «Онкологія», про яку говорять уже два роки, дотепер не прийнята. На її фінансування (йдеться про сім мільярдів гривень на 10 років) у держави немає грошей.

Козача сотня «Соболь» не має ніякого відношення до кримських козаків

Козача громада «Соболь», що діє в Криму під керівництвом Віталія Храмова, не має ніякого відношення до кримських козаків. Про це заявив глава Кримської козачої спілки, депутат Верховної Ради Криму Володимир Черкашин, **повідомляє агентство Укрінформ**. «Цими людьми повинні зайнятися правоохоронні органи, до нашого козачого руху вони не мають жодного стосунку. Справжні козаки не займаються бандитизмом і рейдерством», — підкреслив він.

Раніше Черкашин неодноразово виступав проти діяльності козачої сотні «Соболь», на яку, за його словами, опублікованими на сайті http://maidan. org. ua, неодноразово скаржилися і кримські татари, і слов'яни: «Ми жодного разу не бачили цих людей у храмі, вони не брали участі в жодній патріотичній акції, не проявляють себе у вихованні підростаючого покоління — які ж вони козаки?! Наскільки я розумію, просто якась фірма створила собі охоронну структуру, давши їй про людське око і для солідності козацьку назву».

За даними джерела в прокуратурі Сімферополя, члени цієї псевдокозачої організації одночасно є працівниками фірм: «Канон», «Ламповий завод», «Промхолдинг», «АТП номер 39366», головний офіс яких розташований на території сімферопольського автовокзалу по вул. Київській, 4. Нині у провадженні прокуратури Сімферополя перебуває кримінальна справа, порушена проти посадових осіб цих організацій. Ведеться слідство за ознаками злочинів, передбачених ст. 365, ч. 1 КК України (перевищення влади або службових повноважень), ст. 382, ч. 1 (невиконання рішення суду), ст. 365, ч. 3 (перевищення службових повноважень, що спричинило тяжкі наслідки у вигляді матеріальних збитків), ст. 175, ч. 2 (невиправдана невиплата зарплати працівникам підприємства більше, ніж за один місяць), ст. 366, ч. 2 (зловживання службовим становищем; службова підробка), ст. 191, ч. 5 (заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовим становищем), ст. 219 КК України (доведення підприємства до банкрутства).

За даними джерела з прокуратури, повідомляє сайт «Версії», члени так званої козачої сотні «Соболь» брали участь у рейдерському захопленні санаторію «Гірське сонце» в Алупці, під час якого було по-звірячому побито одного з охоронців лікувального закладу, від чого той помер у лікарні. Також їх звинувачують в оскверненні мусульманського кладовища в Нижньогірському районі Криму, побитті татар, незаконній приватизації державного майна, ухилянні від сплати податків та інших тяжких злочинах. Нині чотири члени цієї так званої козачої сотні вже одержали строк, п'ятого заарештовано і стосовно нього ведеться слідство.

ФОТОФАКТ

Севастопольська пенсіонерка Раїса Гнатівна Бортник виростила на веранді свого будинку лимон велетенських розмірів — вагою 800 грамів.

Фото Василя БАТАНОВА.

Експорт дітей заборонено?

Посередницькі структури тиснуть на Департамент з усиновлення

Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту заявляє про тиск, який чинять на нього «представники певних кіл», зацікавлені у збереженні за Україною статусу донора для міждержавного усиновлення.

Про це йдеться у зверненні керівників міністерства до Президента України, Генеральної прокуратури та СБУ. «Сьогодні відбувається серйозний тиск на міністерство і Державний департамент з усиновлення з боку так званих злочинних угруповань, які отримували надприбутки від сприяння усиновленню за кордон», — заявив на прес-конференції «сімейний» міністр Юрій Павленко.

Міждержавне усиновлення ніколи не вважалося в Україні пріоритетною формою влаштування сиріт. Проте ще декілька років тому вони мали більше шансів знайти нову родину за кордоном. Завдяки новій «сімейній» політиці ситуацію вдалося змінити. Якщо 2005 року громадяни України усиновили 1419 сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, то 2008-го — 2087. Кількість дітей, які за законом можуть бути всиновлені іноземцями, різко зменшилася. А отже, більш як 300 посередницьких структур, які заробляли на сприянні закордонним усиновителям, почали втрачати прибутки.

Нині майже всі малюки віком до шести років, що не мають значних фізичних та психічних вад, знаходять батьків в Україні. Щоб реалізувати право кожного виховуватись у родині, розвивають так звані сімейні форми виховання — дитячі будинки сімейного типу та прийомні родини. 2005 року в такі сім'ї вдалося влаштувати 131 дитину, торік — 2303.

«Під час вирішення питання з улаштуванням дитини пріоритетними мають бути її інтереси, а не інтереси дорослих», — запевняє Юрій Павленко. Тому вимоги до усиновителів посилюють. Наприкінці минулого року уряд ухвалив дві постанови — №866 та №905. Перша докладно описує алгоритм дій органів опіки й піклування від виявлення дитини до її влаштування в родину, а друга посилює вимоги до інформації про іноземних кандидатів в усиновлювачі. Водночас держава збільшила виплати родинам, які виховують сиріт. З 1 січня цього року в разі усиновлення дитини батьки зможуть отримати таку само допомогу, як і при народженні свого біологічного первістка, — 12 тисяч 400 гривень. Порядок виплат сьогодні має затвердити уряд.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Перемир'я з умовами

Представники радикального палестинського руху ХАМАС згодні укласти з Ізраїлем перемир'я терміном на один рік за умови відкриття кордонів сектору Газа і зняття ізраїльської блокади. З такою заявою виступив представник руху Фаузі Бархум, і його слова цитує британський телеканал Скай Ньюс.

Він додав при цьому, що в ХАМАСі не виключають можливості перемир'я терміном на півтора року, як пропонує Єгипет, який виступає посередником у переговорах сторін.

Нагадаємо, у Каїрі відбулася тристороння зустріч за участі президента Єгипту Хосні Мубарака, глави Палестинської національної адміністрації Махмуда Аббаса і міністра закордонних справ Саудівської Аравії принца Сауда аль-Фейсала Ас-Сауда, **передає NEWSru.com.** У єгипетській столиці також чекають делегацію ХАМАСу, котра викладе посередникам позицію з питання перемир'я з Ізраїлем. Представник руху Самі Абу Зухрі в інтерв'ю арабському телеканалу Аль Джезіра вказав, що емісари мають намір обговорити з єгипетськими посередниками підсумки переговорів останніх з ізраїльською стороною про умови припинення вогню, після чого «сьогодні чи завтра буде прийнято остаточне рішення».

Палестинська жінка чекає продуктовий пайок біля пункту роздачі харчових продуктів ООН у місті Газа.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

В Євпаторії рвонув не газ, а вибухівка?

Незалежна експертиза, яку проводили на замовлення міськради Євпаторії, наполягає на своїй версії події, що не збігається з офіційною. Нагадаємо, як уже повідомляв «Голос України», урядова комісія підтвердила, що вибух у житловому будинку в Євпаторії стався внаслідок витікання кисню з газової суміші із зварювальних балонів, що знаходилися в підвалі багатоповерхівки.

Водночас у незалежному експертному висновку доктора технічних наук у галузі фізики горіння і вибуху, технології вибухових речовин і боєзапасів професора Володимира Захматова говориться, що причиною вибуху була конденсована вибухова речовина, еквівалентна 50—60 кілограмам тротилу. Характер і обсяг руйнувань свідчать про те, що епіцентр вибуху був не в підвалі, а на рівні другого поверху.

Експерт зазначає, що в разі вибуху газоповітряної суміші стіни будинку повинні були обрушитися без подрібнення, тоді як блоки, плити перекриття й панелі розкришило. Газоповітряний об'ємний вибух більш розтягнутий у часі, і тривала дія високої температури призвела б до обвуглювання легкозаймистих (паперових і штучних шпалер, пластмаси) і горючих (тканини, дерево) матеріалів. У зоні дії вибуху не виявлено також кіптяви і чорних утворень сажі, які є ознаками вибуху газу.

За розрахунками незалежного експерта, тротиловий еквівалент заряду вибухової речовини становив 59 кілограмів, а розрахунок швидкості детонації показав, що в одній із двох квартир другого поверху зберігалося два мішки тротилу чи гексогену. Однак точно визначити, яка саме вибухівка зберігалася в одній із квартир, можна тільки після отримання даних хімічного аналізу уламків із залишками речовини, що не прореагувала. «Причиною вибуху були необережність і порушення правил зберігання вибухових речовин», — підсумовує Захматов.

Як прокоментували ці дані у прокуратурі Криму, офіційні висновки, озвучені віце-прем'єром Олександром Турчиновим, не є офіційною версією слідства. До отримання результатів судової експертизи остаточних висновків зроблено бути не може. Результати незалежної експертизи вже надійшли в розпорядження правоохоронців. З ними ознайомлюються слідчі.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

Зірки світової опери Етері Ламоріс (Іспанія) і Лука Ломбардо (Італія) спілкувалися з пресою напередодні свого виступу в Києві.

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ).

Школи не опалюватимуть у вихідні

Аби зекономити газ, на вихідні дні у чернівецьких школах знижуватимуть тиск газу до рівня, щоб лише працювала система.

У ніч на понеділок о третій годині тиск газу збільшуватимуть, щоб на ранок забезпечити температуру у класах не нижче 20 градусів тепла. Такий режим економії у Чернівцях запроваджують у 24 школах, які мають власні котельні. Тиск газу знижуватимуть лише за умови, що не буде сильних морозів. Зі зниженим тиском газу у вихідні працюватимуть і котельні дошкільних установ. Режим економного опалення у закладах освіти запроваджено у зв'язку з тим, що у поточному році бюджетні видатки на оплату енергоносіїв та комунальних послуг скорочено на 20%.

Сергій СУЛИМА.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Пірати звільнили судно з українцями на борту

Сомалійські пірати звільнили турецьке судно Bosphorus Prodigy с вісьмома громадянами України і трьома громадянами Туреччини на борт, **повідомляє агентство Франс Прес.** За повідомленнями на момент верстки номера, стан 11 членів екіпажа був нормальним, а судно вирушало до найближчого порту. На яких умовах пірати погодилися звільнити екіпаж, поки що невідомо. Нагадаємо, корабель Bosphorus Prodigy, що плив без вантажу під прапором Антигуа, був захоплений піратами в Аденській затоці 16 грудня 2008 року.

ІНДОНЕЗІЯ

Три тижні без їжі і води у відкритому морі

Індонезійські військові моряки врятували біля північного узбережжя Суматри дрейфуючого дерев'яного човна з 198 біженцями з М'янми. Люди, котрі залишилися без води і їжі, були в критичному стані. За їхніми словами, вони провели у відкритому морі більше трьох тижнів, за цей час 20 чоловік загинули. Представник ВМС країни Теді Сутарді повідомив, що судно знайшли місцеві рибалки. Фактично біженцям довелося весь час провести на ногах, оскільки в човні навіть не було місця, щоб сісти.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Небувалі снігопади завдають збитків

За оцінками британської Федерації малого бізнесу, збитки економіки Великої Британії від наслідків найсильнішого за останні 18 років снігопаду можуть сягнути 1,2 мільярда фунтів стерлінгів. Річ у тім, що через невпинні опади Лондон і його околиці опинилися під 20-сантиметровим шаром снігу. Паралізовано роботу міського і приміського транспорту, аеропортів. Міські служби працювали на межі можливостей для забезпечення нормальної життєдіяльності столиці. Майже 20% працюючих британців у понеділок не змогли вийти на роботу, у Лондоні цей показник іще вищий. Було відмінено заняття в школах, засідання судів, закрито багато магазинів, установ і банків.

ГРОШІ

Держбюджет — дохідне місце,

або Як Держказначейство спростувало інформацію з Банкової

За попередніми даними, наголосила голова Держказначейства Тетяна Слюз, держбюджет у січні залучив 12,2 мільярда гривень, що свідчить про перевиконання плану на один відсоток.

Мало того, при цьому відшкодовано ПДВ на загальну суму 2 341,6 мільйона гривень. Від загального фонду держбюджету в місцеві надійшло на 330 мільйонів гривень більше, ніж за перший місяць минулого року. Все разом дало змогу стовідсотково профінансувати виплату пенсій і заробітних плат. Станом на 30 січня з єдиного казначейського рахунку місцевим бюджетам надали 297 короткострокових позик на суму 525 мільйонів гривень для оплати праці бюджетників, комунальних послуг, енергоносіїв тощо. Відкрито асигнування для захищених видатків на суму 6,983 мільярда гривень, що відповідає плану на січень. Отакий от радісний конфуз для Банкової. Радісний, бо як такому не радіти! Конфуз, бо за кілька днів до цього Президент країни у своєму зверненні повідав народу про такий-сякий уряд, який завалив план з мобілізації податків до держбюджету і перерахувань до місцевих. Про те, що картина геть не така мінорна, поінформувала і Державна податкова адміністрація. Зі слів голови ДПАУ Сергія Буряка, плановий показник з мобілізації податків перевиконано на шість відсотків. Бюджетні надходження від податків сягнули 6 749,6 мільйона гривень. Причому завдання перекрили і за обсягами, і за розмірами зборів по окремих податках. Сергій Буряк принагідно підкреслив: уперше! Утім, схоже, і це не дуже переконало Президента країни. Він має намір відвідати Кіровоградську область з тим, щоб особисто довідатися про стан справ з виплатою зарплат і пенсій, а вже наступного дня поговорити про це на засіданні Ради нацбезпеки.

Разом із тим Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила, що не вбачає потреби переглядати держбюджет у першому півріччі. Експерти вже їй заперечили — криза примусить, навіть якщо певні маніпуляції з бюджетними доходами і мають місце.

Сергій ВЛАД.

Чиновники візьмуться охороняти квартири дітей-сиріт

В Алчевську розпочато програму зі збереження житла для дітей-сиріт. Проект, зокрема, передбачає створення єдиного електронного реєстру. За допомогою системи чиновники контролюватимуть операції, проведені з таким житлом. Якщо, примміром, у бюро технічної інвентаризації чи в паспортному столі відбуваються які-небудь зміни, то можна оперативно втрутитись і перевірити їх законність.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Річний потенціал відновлюваних джерел енергії України відповідає 70 млрд. куб. м природного газу, заявив голова Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів Ігор Черкашин *(Укрінформ)*

У Миколаєві відкрито центр європейської інформації *(Укрінформ)*

СПОРТ

Зіграють на Кіпрі

Футбол. Тренер національної збірної України **Олексій Михайличенко** оприлюднив список футболістів, які готуватимуться до двох товариських матчів у рамках XII міжнародного турніру на Кіпрі.

Воротарі — Андрій П'ятов, Рустам Худжамов (обидва —«Шахтар»), Олександр Шовковський («Динамо»); **оборонці** — Віталій Мандзюк («Арсенал»), Тарас Михалик, Андрій Несмачний (обидва — «Динамо»), Павло Пашаєв, Андрій Русол (обидва — «Дніпро»), Дмитро Чигринський, В'ячеслав Шевчук (обидва — «Шахтар»); **півоборонці** — Олександр Алієв, Сергій Кравченко (обидва — «Динамо»), Сергій Валяєв («Металіст»), Євген Левченко («Гронінген», Нідерланди), Максим Калиниченко, Сергій Назаренко, Руслан Ротань (усі — «Дніпро»), Анатолій Тимощук («Зеніт», Росія); **нападники** — Андрій Воронін («Герта», Німеччина), Володимир Гоменюк («Дніпро»), Марко Девич («Металіст»), Артем Мілевський («Динамо»), Євген Селезньов («Шахтар»), Андрій Шевченко («Мілан», Італія).

Тренувальний збір розпочнеться 8 лютого. А вже 10 лютого наша команда в Лімасолі зіграє зі збірною Словаччини (початок — о 20.00 за київським часом). У разі перемоги збірна України потрапить до фіналу, який відбудеться наступного дня в Нікосії. У випадку невдачі наші футболісти вибороватимуть третє місце в зустрічі з невдахою поєдинку Кіпр—Сербія (10 лютого, Нікосія).

Знайомим маршрутом

Футбол. Учора футболісти київського «Динамо» знайомим маршрутом вирушили до іспанського містечка Марбельї, де проведуть черговий підготовчий збір до другої половини сезону. І, зрозуміло, постараються найкращим чином підготуватися до матчів 1/16 фіналу Кубка УЄФА проти «Валенсії».

У складі делегації — 28 футболістів: **воротарі** — Богуш, Шовковський, Рибка; оборонці — Бетао, Діакате, Саблич, Ель Каддурі, Несмачний, Допілка, Михалик; півоборонці — Гіоане, Юссуф, Вукоєвич, Нінкович, Корреа, Чернат, Алієв, Гусєв, Єременко, Морозюк, Кравченко, Діого Рінкон; **нападники** — Бангура, Гільєрме, Мілевський, Ярмоленко, Зозуля, Кравець.

* * *

Плавання. Устер (Швейцарія). Міжнародний турнір. Змагалися 20 найкращих плавців світу. Броварчанин Олег Лісогор виграв «золото» і «срібло». На дистанції 100 метрів брасом Олег розділив перше місце з британцем Джеймсом Гібсоном — 59,72. На 200 метрів брасом Лісогор із результатом 2.12,47 став другим, **повідомляє biola-sport.com.ua.**

Світ Марії Приймаченко очима дітей

ВИСТАВКИ

Дві незвичайні виставки — різдвяних лялькових композицій «Україна колядує» і «Світ Марії Приймаченко очима дітей з Америки» — перебувають у Києві. Вони організовані товариством «Сила Духу» з Філадельфії за підтримки Українського фонду культури та Міжнародного фонду Марії Приймаченко.

Фото Юрія ІЛЬЄНКО (Укрінформ).

Заслужений діяч мистецтв України Роман Лунь знайомить з експонатами виставок.

«Упродовж місяця експозиції демонструвалися у Виставковій залі Фонду культури. А перед тим були показані на щорічному Міжнародному фестивалі світел у Вашингтоні, де їх у грудні побачило понад 240 тисяч американців, а також у Філадельфії та Нью-Йорку», — розповів журналістам представник УФК у США і Канаді, заслужений діяч мистецтв України Роман Лунь.

Він та його дружина, член Національної спілки художників України, Дана Лунь і є засновниками культурно-мистецького товариства «Сила Духу», що займається пропагандою української культури та іміджем нашої держави за кордоном. «Ми показуємо нашу Україну, і дедалі більше американців усвідомлюють, що це — не Russia. Вони бачать наші національні строї, наше Різдво, вистави, з яких видно нашу давню історію — ми трипільці, скити, анти, які прийшли на світ ще п'ять тисяч років тому», — зазначив Роман Лунь.

У яскравій, різнобарвній виставці «Світ Марії Приймаченко...» 60 робіт. Ці фантазії за творами славетної художниці намальовані дітьми віком від чотирьох до шістнадцяти років. Всі вони — члени студії, що її у товаристві «Сила Духу» веде Дана Лунь, яка через етнографію, малярство прагне розбудити в народжених в Америці українських дітях національні гени. «Знаменно, що таку виставку ми можемо показати тут саме нині, коли указом Президента України оголошено Рік Марії Приймаченко», — зазначив, проводячи екскурсію, Роман Лунь.

За словами пана Романа, вже п'ять років поспіль різдвяна композиція «Україна колядує» бере участь в американських фестивалях, її було показано в ООН. На виставці представлено три її частини. Це — традиційна «Свята вечеря», що репрезентує Центральну Україну, «Гуцульський Щедрий вечір», а в центрі — самих колядників: і лемків, і бойків, і наддніпрянців...

Усі образи — а це близько 40 ляльок — у цьому маленькому театрі у вигляді чарівної діорами створені Даною Лунь. Усе продумане і враховане до деталей: автентичні костюми, що відповідають представленим регіонам, ікони, начиння, дідух, скриня, всі 12 страв і тарельчики, і сіно, є навіть коза. «У нас, в Україні, також не всі знають деталей святкування Різдва — що 12 страв відповідають 12 Апостолам, чому стоїть дідух, а на склі малюють ікони. А подивіться, яка ситуація зображена — дід, баба та онуки. А де батьки? Та на заробітках, бо половина Західної України виїхала. І це також драма, яка є і на сьогодні», — наголосив Роман Лунь.

«Ця композиція і справді унікальна. Нічого подібного ми й самі досі не бачили — ні в Америці, ні в Україні», — відповідає він на захоплені відгуки журналістів і підкреслює, що цю виставку розгортали на дипломатичних прийомах, урочистих прийняттях, зокрема, в Українському домі та на різдвяному прийомі в Патріарха Філарета. Але широко в Україні її не показали жодного разу. За п'ять років засновники товариства витратили зі своєї кишені понад 200 тисяч доларів на ці заходи, але вхід на них — вільний. «Ми робимо все своїми силами, на жаль, не маючи ніякої підтримки від держави», — уточнив пан Роман.

На переконання організаторів експозиції, вона заслуговує на більшу увагу — ширшого показу і в Києві, і в Україні в цілому: в Харкові, Сімферополі, Донецьку. «Хтось має цьому посприяти, але, незважаючи на наші звернення, підтримки з боку чиновників від культури немає», — зазначив Роман Лунь.

Він поділився найближчими задумами, які, незважаючи ні на що, планує здійснити вже цього року. «Ми зробимо проект «Донбас колядує» з участю дітей із Донецька. І покажемо їхні вистави у США, зокрема у Вашингтоні, в Києві та Донецьку», — запевнив Роман Лунь. Він уточнив, що зараз шукає фінансової підтримки на реалізацію цього проекту.

«Ми обов'язково його зробимо, навіть якщо ніхто не допоможе. Адже так нас навчили батьки — любити Україну і Бога», — сказав Роман Лунь насамкінець.

Валентина ПАЩЕНКО (Укрінформ).

Порятунок потопаючих — справа рук... Української служби порятунку

Днями у Києві відбулося розширене засідання координаційної ради Головного управління Української служби порятунку (УСП), на якому були представлені результати роботи організації за минулий рік та окреслені плани на майбутнє.

Своїм існуванням УСП намагається заперечити народне прислів'я «моя хата скраю». Вони роблять усе для того, щоб життя наших громадян було безпечним, а у випадку надзвичайної ситуації, їм надали швидку та якісну допомогу. «Голос України» не раз писав про цю унікальну громадську організацію, яка своїм завданням ставить проведення активних масових заходів, спрямованих на гарантування безпеки життєдіяльності людини, а також певні заходи у напрямі гарантування національної безпеки. Напередодні засідання голова ради управління УСП, генерал-полковник Павло Петрович Диба розповів нам про досягнення очолюваної ним організації:

Завдяки тому, що у нас 2008 року з'явився департамент флоту, в Україні почала діяти берегова служба охорони.

— Ми функціонуємо уже дванадцять з половиною років, і за цей час жодного разу УСП не стояла осторонь подій, які мали екологічний, техногенний характер. З питань створення безпечного життєвого процесу для кожної людини ми співпрацюємо з усіма без винятків міністерствами, профільними комітетами Верховної Ради, секретаріатом Президента України, аналогічні зв'язки маємо у всіх обласних центрах, де є наші представництва. Зараз ми безпосередньо починаємо роботу з такими серйозними силовими структурами, як Рада національної безпеки та оборони України. Останні два роки стали найбільш переломними для нас. Ми провели низку заходів, які змінили суть організації. Зокрема, у центральному апараті з'явилися нові департаменти. Завдяки тому, що у нас 2008 року з'явився департамент флоту, в Україні почала діяти берегова служба охорони. Раніше функціонувала лише морська охорона, це була більшою мірою прикордонна структура. Тепер з'явилася служба берегової охорони, головним завданням якої є гарантування безпеки на водних просторах і морських, і річкових. За ці два роки почала діяти вища атестаційна комісія, яка займається ретельним підбором кадрів в областях. Адже відомо, що карди вирішують усе.

Проте, аналізуючи рік минулий, керівництво УСП будує плани і на майбутнє. Виступаючи на засіданні, Павло Диба заявив: «2009 рік лише розпочався. Попереду багато копіткої роботи. Я впевнений, що кращі часи Української служби порятунку ще попереду».

Фото автора.

Генерал-полковник Павло Петрович Диба (ліворуч) **вручає генеральський клинок Івану Олійнику, який щойно отримав звання генерал-майора.**

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2006 р., № 37, ст. 318):

1) абзац перший преамбули, частину п'яту статті 9, абзац перший пункту «б» статті 12, пункт «б» частини першої статті 13, пункти «б», «в», «г», «и» частини першої і частину другу статті 17, частину сьому статті 30, друге речення частини восьмої і частину чотирнадцяту статті 43 після слів «державна пожежна охорона» в усіх відмінках доповнити словами «Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України» у відповідному відмінку;

2) пункт «г» статті 12 доповнити словами «особи начальницького і рядового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

3) частину четверту статті 9 та пункт «и» частини першої статті 17 після слів «Міністерством внутрішніх справ України» доповнити словами «Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

4) частину другу статті 17^{2} після слів «служби в органах внутрішніх справ» доповнити словами «Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

5) друге речення частини дев'ятої статті 43 після слів «полковника податкової міліції» доповнити словами «полковника Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України».

2. Частину третю статті 1 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1999 р., № 48, ст. 411) після слів «військових формувань» доповнити словами «а також за спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації, підпорядкованими йому регіональними органами та територіальними підрозділами, закладами та установами Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України».

3. Пункт 2 статті 10 Закону України «Про господарську діяльність у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 408) доповнити словами «і Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України».

4. Частину другу статті 6 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2002 р., № 41, ст. 293; 2006 р., № 37, ст. 318) після слів «особи начальницького складу податкової міліції» доповнити словами «особи начальницького або рядового складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України», а після слів «податковій міліції» доповнити словами «Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України».

5. У частині першій статей 6 і 10 Закону України «Про Національну систему конфіденційного зв'язку» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 103) слова «у сфері конфіденційного зв'язку» замінити словами «з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації».

6. Частину першу статті 12 Закону України «Про електронний цифровий підпис» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 276) викласти в такій редакції:

«Функції контролюючого органу здійснює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації».

7. Підпункт «а» підпункту 4.3.1 пункту 4.3 статті 4, пункт 22.7 і абзац другий підпункту «б» пункту 22.11 статті 22 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308) після слів «органів внутрішніх справ» доповнити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України».

8. У Законі України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 347):

1) абзац п'ятий частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації і підпорядковані йому регіональні органи»;

2) у частині третій статті 9 слова «уповноважений орган у сфері захисту інформації» замінити словами «відповідно спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації або підпорядкований йому регіональний орган»;

3) у статті 10:

частину другу виключити;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації»;

у частині четвертій слова «з уповноваженим органом у сфері захисту інформації» замінити словами «відповідно із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації або підпорядкованим йому регіональним органом».

9. Абзац одинадцятий частини другої статті 1 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Служби безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 4, ст. 53) викласти в такій редакції:

«спеціального зв'язку».

10. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258, № 51, ст. 519):

1) у статті 10:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. До спеціальних звань осіб середнього і старшого начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які мають вищу медичну або юридичну освіту та займають відповідну штатну посаду, після слів «молодший лейтенант», «лейтенант», «старший лейтенант», «капітан», «майор», «підполковник», «полковник» додаються відповідно слова «медичної служби» або «юстиції».

У зв'язку з цим частини третю - десяту вважати відповідно частинами четвертою - одинадцятою;

після частини десятої доповнити новою частиною такого змісту:

«11. Особи начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України можуть бути відряджені до державних органів, установ і організацій для виконання завдань, визначених цим Законом, із залишенням на службі в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України. Перелік посад, які можуть бути заміщені особами начальницького складу в цих державних органах, установах і організаціях, затверджується Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частину одинадцяту вважати частиною дванадцятою;

2) у частині дев'ятнадцятій статті 21 слово «технічного» виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2009 року.
№ 879-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з перейменуванням центральних органів виконавчої влади

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) в абзаці четвертому частини другої статті 224 та у пункті 1 частини другої статті 229 слова «Міністерства транспорту України» замінити словами «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту»;

2) у частині другій статті 244^{5} слова «Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України» замінити словами «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики»;

3) у пункті 1 частини першої статті 255:

в абзаці «органів Міністерства транспорту України (статті 136, 141, 142)» слова «органів Міністерства транспорту України» замінити словами «органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту»;

в абзаці «органів Міністерства праці та соціальної політики України (частина перша статті 41, статті 41^{1}-41^{3}, 188^{1})» слова «органів Міністерства праці та соціальної політики України» замінити словами «органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики»;

в абзаці «органів Міністерства екології та природних ресурсів України (статті 85, 85^{1}, 88, 88^{1}, 88^{2}, 90, 91)» слова «органів Міністерства екології та природних ресурсів України» замінити словами «органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі екології та природних ресурсів»;

в абзаці «органів Державної інспекції цивільного захисту та техногенної безпеки (стаття 188^{16})» слово «органів» виключити;

4) у частині четвертій статті 266 слова «спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я» замінити словами «спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони здоров'я»;

5) у частині третій статті 306 слова «Міністерством транспорту України» замінити словами «спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту».

2. У Повітряному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 25, ст. 274):

1) у тексті статті 3 слова «Міністерство транспорту України» у всіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту» у відповідному відмінку;

2) у статті 62:

у частинах першій та другій слова «відповідним органом державної виконавчої влади» замінити словами «центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Умови і правила перевезення пошти погоджуються з центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту та центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку».

3. У Кодексі торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47-52, ст. 349):

1) статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Державне регулювання торговельного мореплавства

Держава здійснює регулювання торговельного мореплавства через центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту та інші центральні органи виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

Згідно з цим Кодексом, іншими актами законодавства та міжнародними договорами України центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту в межах своїх повноважень за участю заінтересованих центральних органів виконавчої влади розробляє та затверджує нормативні документи з питань торговельного мореплавства, інструкції, правила перевезень вантажів, пасажирів, пошти і багажу, правила перевезень у прямому змішаному та прямому водному сполученні, які є обов'язковими для всіх юридичних та фізичних осіб.

Правила експлуатації риболовних суден затверджуються центральним органом виконавчої влади в галузі рибного господарства»;

2) у статті 21:

частину другу викласти в такій редакції:

«Порядок присвоєння судну назви, позивного сигналу, ідентифікаційного номера і номера вибірного виклику суднової станції супутникового зв'язку визначається центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту та центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку»;

частину третю виключити;

3) у пунктах «б» і «в» статті 25 слова «Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України» у всіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади в галузі ядерного регулювання» у відповідному відмінку;

4) частину першу статті 80 викласти в такій редакції:

«Судно або вантаж можуть бути затримані в морському порту начальником порту до достатнього забезпечення морської вимоги судновласником або вантажовласником на:

прохання особи, яка має морську вимогу, обгрунтовану загальною аварією, рятуванням, договором перевезення вантажу, зіткненням суден або іншим заподіянням шкоди;

морську вимогу порту, зумовлену пошкодженням портових споруд, іншого майна та навігаційного обладнання, розташованого в порту;

морську вимогу територіальних органів центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища, зумовлену порушенням природоохоронного законодавства України»;

5) у статті 91:

у пункті «г» частини другої слова «Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України» замінити словами «центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Капітан морського порту може затримати судно на підставах, зазначених у частині другій цієї статті, до усунення виявлених недоліків за висновком Інспекції державного портового нагляду або до моменту сплати належних зборів, штрафів чи інших платежів»;

6) частину другу статті 123 викласти в такій редакції:

«Порт повинен повідомити про це відповідно державну інспекцію з охорони Чорного або Азовського моря, а також центральний орган виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища»;

7) у тексті Кодексу слова «Міністерство транспорту України», «Міністерство рибного господарства України», «Міністерство економіки України» та «Міністерство охорони здоров'я України» у всіх відмінках замінити відповідно словами «центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту», «центральний орган виконавчої влади в галузі рибного господарства», «центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики» та «центральний орган виконавчої влади в галузі охорони здоров'я» у відповідному відмінку.

4. У тексті Закону України «Про транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 446) слова «Міністерство транспорту України» у всіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту» у відповідному відмінку.

5. У тексті Закону України «Про залізничний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 40, ст. 183) слова «Міністерство транспорту України» у всіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту» у відповідному відмінку.

6. В абзаці першому частини другої статті 10 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446) слова «Міністерство транспорту України» замінити словами «центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту».

7. У частині другій статті 5 Закону України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526; 2006 р., № 14, ст. 116, № 26, ст. 215, № 30, ст. 258) слова «Міністерства транспорту України» замінити словами «центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2009 року.
№ 885-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Словацькою Республікою про внесення змін до Договору між Україною та Словацькою Республікою про соціальне забезпечення

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Україною та Словацькою Республікою про внесення змін до Договору між Україною та Словацькою Республікою про соціальне забезпечення, підписану 11 жовтня 2007 року в м. Братиславі, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 14 січня 2009 року.
№ 860-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про перевезення військових вантажів та персоналу через територію України

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про перевезення військових вантажів та персоналу через територію України, підписану 12 липня 2006 року в м. Берліні, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 14 січня 2009 року.
№ 861-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо права релігійних організацій на постійне користування земельною ділянкою

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) частину другу статті 92 доповнити пунктом «в» такого змісту:

«в) релігійні організації України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, виключно для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності»;

2) пункт «в» частини першої статті 141 викласти в такій редакції:

«в) припинення діяльності релігійних організацій, державних чи комунальних підприємств, установ та організацій».

2. Частину сьому статті 17 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 283; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 26, ст. 277) доповнити реченням такого змісту: «Земельні ділянки, що надаються релігійним організаціям у постійне користування для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, забороняється використовувати для здійснення підприємницької діяльності».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2009 року.
№ 875-VI.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 19 (4519)
СЕРЕДА, 4 ЛЮТОГО 2009

V міжнародна виставка «ІнтерАГРО 2009», організована за підтримки уряду Франції та федерального міністерства економіки Німеччини, відкривається сьогодні в Києві

У грудні нарахована зарплата середньостатистичного штатного працівника в сільському господарстві становила 1147 гривень — 57,3 відсотка до середнього рівня по економіці *(за даними Держкомстату)*

ТЕНДЕНЦІЇ

М’ясо здорожчує бюрократична машина

Незначним спадом обсягів виробництва, свідчать дані Держкомстату, характеризувалася вітчизняна тваринницька галузь торік, за двомільярдної державної підтримки. А як виживати тепер, коли у бюджеті на дотації передбачено лише півмільярда, і за нинішніх умов їх ледве вистачить на заходи зі штучного запліднення та на інші дрібні статті? Знайти відповіді на це та решту запитань представники потужних українських підприємств—виробників свинини спробували під час наради у Львові.

Найбільша проблема, зазначив генеральний директор групи компаній ТОВ «Старт» із Хмельниччини Герой України Василь Петринюк, неправильна політика уряду, коли підтримується не вітчизняний виробник, а зарубіжний. Потрібно закрити кордон перед неякісним м’ясом, що демпінгує вітчизняний товар. Говорили виробники свинини і про конфлікт з банками, які, так видається, зовсім не мають наміру втілювати в життя обіцяне пролонгування платежів чи фіксацію ставок за кредитами, взятими на модернізацію обладнання або розширення виробничих потужностей. Ішла мова й про ціну на м’ясо, яка збільшується і через бюрократичну машину, що обросла численними узгоджувальними службами й вимиває обігові кошти усілякими видатками на довідки та не дуже продумані новації.

Ціла дискусія розгорілася навколо питання про ідентифікацію свиней. Адже замість очікуваних трьох гривень на кожну тварину тепер додатково припаде 48 гривень витрат — лише для того, щоб повісити ярлик чи поставити спеціальним молотком на вухо ідентифікаційний номер. До слова, така процедура в Ізраїлі коштує лише долар.

Ірина ЄГОРОВА.

СИТУАЦІЯ

Лейкозних корів не дозволять випасати

Ветеринарна служба ще восени минулого року виявила у приватних господарствах Кам’янець-Подільського району Хмельниччини 37 корів, які є носіями небезпечної хвороби — лейкозу. Вживання молока від цих тварин небезпечне для людини.

Однак власники худоби не завжди є свідомими громадянами, і дехто все-таки намагається здавати молоко — через сусідів, заявило управління ветмедицини в Кам’янець-Подільському районі. Ці люди забувають, що в гонитві за копійкою вони прирікають на небезпеку навіть своїх рідних. Адже серед споживачів небезпечного молока можуть опинитися їхні внуки, які відвідують дитсадки в місті. Ветслужба довела до власників вимогу негайно здати лейкозних корів і відслідковує її виконання. Навесні жодну таку худобину не допустять на громадські випаси, запевняє начальник управління Олександр Зарицький.

Віра ШПИЛЬОВА.

Особливості господарювання у складчину

ДОСВІД

— Якщо є школа, церква і молодь, то житиме й село, — філософськи зауважує Рогізненський сільський голова Анатолій Панчук **(на знімку)** із Демидівського району на Рівненщині.

Він і село чепурить, і установи соціальної сфери впорядковує, і до підприємництва рогізненців заохочує, і дитячий садок відкрив — все це для того, аби втримати молодь на селі. Щодо дитсадка, то відкрити його було непросто — знадобилися зусилля і районної влади, і спонсорів, і батьків — та й утримувати нелегко. Проте завдяки цьому, каже Анатолій Володимирович, передумали виїжджати з Рогізного п’ять молодих сімей.

Проблемою номер один для Рогізненського сільського голови стало вирішення питання теплозабезпечення установ соціальної сфери. Завдяки встановленню індивідуальних систем опалення затишно тепер майже в усіх із них.

Не натішаться рогізненці та мешканці ще п’ятьох сусідніх сіл і млином, який там з’явився нещодавно.

— Задум цей, — каже Анатолій Панчук, — я плекав відтоді, коли згорів старий млин. Поділився ним із місцевими підприємцями і фермерами. Підтримав мене Ярослав Дорощук і, каже, не шкодує, хоча з різноманітними дозвільними документами для початку роботи довелося добряче помарудитися. У результаті — і людям зручно, і рада має поповнення до бюджету.

Радіє Анатолій Панчук конкуренції між місцевими фермерами (а їх у Рогізному тринадцять) та господарями, які негласно змагаються, хто краще хазяйнує. Певне, через це тут ніколи не облогували значні площі земель. Нинішнього року й взагалі до обробітку залучено всі придатні для цього лани.

Неабияким позитивом для Рогізного, на думку сільського голови, є і небайдужість місцевої громади загалом. Аби розворушити її, не приховує, таки довелося докласти зусиль (сесії сільради тут проходять так само бурхливо й емоційно, як і у парламенті). Зате ж результат додає оптимізму — одну з найбільш занедбаних вулиць села тепер не впізнати. У складчину — коштом районного бюджету, жителів та спонсорів — надумали в Рогізному й ще одну із занедбаних внутрішніх доріг впорядкувати, а на вулиці Молодіжній — відновити водогін.

— Але не всі проблеми громаді під силу, — бідкається сільський голова. — Керівництво Демидівського району не раз на обласному рівні порушувало проблему капітального ремонту дороги, що пролягає від Демидівки через Рогізне в напрямку Дубна. Але реакції жодної.

Серед добрих справ, які вдалося зробити в Рогізному впродовж останніх кількох років і які порадували 700 його жителів, також відновлення роботи двох водонапірних веж, електричного освітлення на одній із вулиць. У травні буде введено в дію відділення районного територіального центру з обслуговування одиноких престарілих людей — їх у Рогізному двадцять п’ятеро, інвалідів, інших соціально незахищених громадян.

Надумав Анатолій Панчук навести лад зі ставками на території ради та створити нові водойми для риборозведення. Шкодує тільки, що сільська рада не може бути їх власником — тоді б мали більше надходжень до бюджету, а отже, можливості для вирішення нагальних проблем. Слухаючи про плани сільського голови, ловиш себе на думці, що рогізненці не помилились у виборі, обравши на цю посаду людину енергійну, небайдужу.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Світлани ТУБІНОЇ.

РЕАЛІЇ

Посієш збитки —

У багатьох агропідприємствах

Взагалі для аграріїв питання про те, чи потрібно сіяти, ніколи не стояло. Як тільки настає пора, земля набирає вологи, а насіння, здається, готове прорости хоч на долоні, спрацьовує вічний інстинкт хлібороба — треба йти в поле. Ще восени Хмельниччина, натхненна просто небувалим врожаєм зернових, планувала збільшити посівні площі, розширити структуру посівів, закріпити свої врожайні перемоги. Однак плани і сподівання розтанули як сніг на полях. До посівної рукою подати, а більшість керівників у розпачі: що сіяти, скільки, а головне — для чого?

Наробились добре. А хто розбагатів?

Слухаючи звіти обласних керманичів про минулорічні аграрні здобутки, один із керівників господарств влучно зауважив: «Все це правильно: область справді зібрала два мільйони тонн зернових, що стало рекордним досягненням для неї ледь не за всю історію. Всі ми добре наробились для цього. Але хто ж від цього розбагатів? Кому стало краще жити при такому врожаї?».

Напередодні посівної люди ще і ще раз переймаються цим питанням. Не з простої цікавості, а щоб визначитись, що робити у найближчі дні. Ще й досі у багатьох повні комори минулорічного врожаю. Спочатку обвально низькі ціни не давали змоги продавати його. Тепер, кажуть, ціновий віз потроху рушає з місця. Та що з того? Час, коли можна було купувати за виручені кошти пальне, добрива, гербіциди, техніку, насіння — все, що знадобиться на весняному полі, втрачений безнадійно. Навіть дещо вищі, ніж були ще місяць тому, ціни на пшеницю та кукурудзу, не рятують ситуацію — вони не встигають за невпинно зростаючою вартістю всього переліченого.

Знаний в області керівник Герой України Василь Петринюк тільки підраховує: пшениця? Так її в господарстві ще дотепер є понад двадцять тисяч тонн. Якщо ситуація на ринку й надалі залишатиметься такою, як була досі, то немає ніякого сенсу гнатись за новим хлібом. Ячмінь? Тепер кожен розуміє, що колишня врожайність в три—чотири тонни з гектара призведе тільки до збитків. А щоб зібрати по сім—вісім тонн, потрібно на кожен гектар дати не менш як 350 кілограмів селітри.

Через низькі ціни на продукцію аграрії області недоотримали торік близько 200 мільйонів гривень. Робота майже дев’яноста сільгосппідприємств визнана збитковою.

Та тільки її вартість порахувати, вже стане зрозумілим, що сіяти не треба, бо прибутки не наздоженуть витрати. Кукурудза? В області є компанія, яка дотепер не зібрала 14 тисяч гектарів цієї культури. І зовсім не через те, що там погані господарі. Просто елеватори та сховища переповнені зерном, тож кукурудзу, котра не боїться морозів, вирішили залишити в полі до кращих часів.

І біля буряку теж стоїть величезний знак питання. В краї залишились цілі зони з непрацюючими цукроварнями, а возити власним коштом сировину через кілька районів — більше втратиш, ніж заробиш...

Якщо середня рентабельність сільськогосподарської галузі в області становила 17 відсотків, Петринюк називає в своєму господарстві цифру в 19 відсотків. За стабільної економічної ситуації їй можна було б тільки радіти. Але як оцінити ці самі здобутки за шаленої інфляції? Якщо вже Петринюк з мільйонними прибутками не може назвати себе переможцем, то що казати тим, у кого показники значно скромніші?

Недосяжні кредити

У господарствах вкотре перераховують кожну гривню, щоб хоч приблизно визначити, в що стане посівна, і чи вдасться провести її за рахунок власних резервів. Утім, останнє просто фантастичне, бо щороку обсяги кредитних позичок на селі зростають. Торік кредити в аграрному секторі області становили 770 мільйонів гривень. Початок нинішнього року господарства зустріли із більш як мільярдною позичкою.

У керівників голови пухнуть, як же віддавати? Уже підраховано, що через занижені ціни на пшеницю та ріпак втратили під час реалізації близько 200 мільйонів гривень. А це ж і є ті гроші, які могли б піти на посівну. Бо називають цифру в 135 мільйонів гривень, котрі потрібно десь позичити для проведення весняних робіт. Та можна не сумніватись, як тільки перші сівалки вийдуть в поле, вона ще підскочить. Допоможе цьому і втаємничена досі вартість газу, і нові розцінки на пальне, енергоносії.

Куди тут без кредитів. Та якщо кілька останніх років керівники господарств, поскаржившись на високі ставки, все-таки йшли у банки за весняними позичками, то нині ситуація докорінно змінилась. Поки що в області лише один банк підтвердив свою готовність позичати селянам кошти. Та й то не всім, а лише своїм давнім і перевіреним клієнтам. Ще два не відкидають такої можливості, але з масовим позичанням грошей все-таки не поспішають. Решта фінансових установ зберігає мовчання.

Лише найбільші оптимісти сподіваються, що деякі банки відкриють для аграріїв кредитні лінії в березні. Мовляв, банкіри встигнуть заробити своє. А чи встигнуть господарства? Адже те, що ще в лютому можна придбати по одній ціні, в березні вартуватиме значно більше. Тож і купувати, і сіяти буде дуже складно.

Звідки чекати допомоги?

На це запитання більшість керівників уже давно для себе дали відповідь: «Допомоги не чекай, викручуйся сам, як зможеш». Керівник господарства «Перлина Поділля» Герой України Петро Іващук ще й зазначає: «Тільки б не шкодили». До всіх цифр, які характеризують роботу його господарства, він додає одну дуже цікаву: на запити різного роду комісій та перевірок протягом року господарство дало відповідей на 1364 сторінках! Взявши під своє крило сусіднє господарство «Рідний край», розоравши і засіявши всі його поля, відновив-

Кого в глибинці вважати безробітним

АКТУАЛЬНО

39 осіб претендують нині на одне вільне робоче місце на Вінниччині (торік було 15). Понад 60 відсотків безробітних в області — це сільські жителі. Нині у них виникли проблеми з отриманням довідок на реєстрацію у центрах зайнятості.

З 13 січня ц. р. набув чинності закон, покликаний запобігти впливу фінансової кризи, зокрема, у сфері зайнятості населення. У документі, зокрема, змінено визначення категорії безробітних у сільській місцевості. Але зроблено це не зовсім чітко, наголошують керівники територіальних громад. Спершу треба було визначити критерії, кого в селі вважати безробітним, а вже тоді ухвалювати сам закон.

КОМЕНТАР

Іван ШЕВЧУК, заступник директора Вінницького обласного центру зайнятості населення:

— Ми чекаємо роз'яснення з Мінпраці з цього приводу. Нам пояснили, що документ ще мають погодити в Міністерстві юстиції. Незважаючи на це, продовжуємо працювати з безробітними із села. Залежно від того, який документ видає людині сільрада, таке й приймаємо рішення. При цьому хотілося б застерегти працівників, які звільняються, щоб роботодавець записував у наказі ту причину звільнення, яка відповідає дійсності. Дотепер переважали записи «за згодою сторін». Насправді це була лазівка для роботодавця. Він тим самим перекладав свої фінансові проблеми на плечі держави. Не виплачував звільненим вихідної допомоги. Із введенням в дію нового закону, тобто з 13 січня, звільнені з роботи за такою статтею (за згодою сторін) отримуватимуть допомогу з безробіття тільки через три місяці після того, як стануть на облік. Точніше, на 91-й день після реєстрації. Раніше допомога надавалася на восьмий день...

Обов'язки складати списки тих, хто залишився без роботи, і передавати їх до центрів зайнятості, покладено на сільських голів. Як зазначив один з них, поки що нема навіть форми довідки, яку слід подавати до служби зайнятості. «Я так розумію, вона має бути єдиною для всіх, а не кожен винаходитиме велосипед по-своєму, — наголосив співрозмовник. — Люди звертаються, а я не знаю, що їм відповісти. Направляю в район, у центр зайнятості. Там кажуть, що в них теж нема таких довідок».

— Раніше безробітних у селах визначали за сукупним доходом отриманих прибутків, — пояснює Світлана Аляб'єва, начальник інспекції з контролю за дотриманням законодавства Вінницького обласного центру зайнятості населення. — Якщо цей дохід не перевищував рівень мінімального прожиткового мінімуму, то такі сільські працівники отримували право на надання їм допомоги з безробіття. Тепер законодавець передбачив іншу норму. Зайнятою категорією вважаються ті, для кого робота в особистому селянському господарстві є основною. Розробляється методика, за якою визначатимуть таку категорію працюючих селян.

— Якщо селянин передав свій земельний пай в оренду власнику, то можна його зарахувати до зайнятої категорії працівників, чи ні? — запитую у співрозмовниці.

— На мою думку, це не є підставою відмовити людині у наданні допомоги з безробіття. Так само не можна всіх підряд записати у число незайнятих.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Нинішнього року запроваджується надання допомоги центрами зайнятості тим, хто втратив частково зарплату через тимчасове припинення виробництва з причин економічного характеру, через вимушену відпустку без збереження зарплати, зайнятість на роботі неповний робочий день або тиждень. Розмір допомоги з часткового безробіття не може перевищувати прожиткового мінімуму.

Ті з селян, хто зареєструвався у центрах зайнятості до 13 січня, й надалі отримуватимуть призначену їм допомогу, уточнила пані Аляб'єва. Їм нема чого хвилюватися. У подальшому реєстрація сільських працівників залежатиме від того, що напише в довідці сільський голова.

— Дотепер ми визначали безробітних за наявною кількістю землі у селянина, — продовжує розповідь сільський голова. — Як тепер бути, щиро кажучи, не знаю. Без чіткого роз'яснення не можу взяти на себе таку відповідальність. Кожен, хто живе у селі, працює біля землі. Як тут встановити, для кого ця робота є основною, а для кого — ні? Ми то можемо почекати, поки надійде роз'яснення. А як бути тим, хто залишився без роботи? Вони ж очевидно втрачають — поки не стануть на облік, доти не отримують допомогу.

— Хочу, щоб усі зрозуміли одне, — веде далі Світлана Аляб'єва, — служба зайнятості — це не соцзабез, головне наше завдання — допомогти знайти роботу. Тому працюємо не тільки з безробітними. Приймаємо усіх, хто звертається. Навіть тих, хто має роботу, але хоче її змінити чи перекваліфікуватися.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

170 тисяч вакансій

У базі даних Державної служби зайнятості України — приблизно 170 тисяч вакансій. Дізнатися про них можна на сайтах: **www.dcz.gov.ua** або **www.trud.gov.ua**.

Безоплатно інформацію про вільні місця надають за телефонами: 8-800-50-50-600 (зі стаціонарного) та за номером 730 з мобільного.

Можна також замовити розсилку вакансій. Для цього надішліть смс-замовлення на номер 730. Зазначте місто, де хочете працювати, а також роботу, посаду.

(Інформацію надано Вінницьким обласним центром зайнятості населення).

ДОВІДКА

Кількість незайнятого населення на Вінниччині на початок 2009 року збільшилася на 10,7 тисячі осіб (32,8 відсотка) порівняно з відповідним періодом минулого року. Як і раніше, серед безробітних переважає сільське населення — на обліку 41,5 тисячі безробітних (торік було 31,4 тисячі осіб). 115 мільйонів гривень допомоги виплачено торік 80 тисячам безробітних у регіоні.

збереш злидні

задумуються, чи варто виходити в поле

ши ферму майже на півтисячі голів, за півтора року пережили три податкові перевірки та одну з КРУ. Зате коли «Перлина Поділля» вже четвертий рік поспіль звертається до всіх правоохоронних органів і владних структур з проханням відшукати дев'ять мільйонів гривень, котрі щезли на цукровому заводі разом із зданою сировиною, ніхто руки допомоги простягнути не може. Чи не хоче?

Про всі ці перипетії Петро Володимирович згадує недаремно. Бо ж після того обману, коли з господарством не розрахувались за здані буряки, він просто перестав сіяти цю культуру. Якби ті кошти повернути, можливо, вже нинішньої весни ставлення до солодких коренів у нього змінилося б. Та де там, грошей не видно. А це означає, що знову бурякове насіння не впаде в добре вироблену ріллю. Хто ж від цього у виграші?

Разом з Іващуком багато хто дивується терплячості й безвідмовності сільського люду. Дорожчає електроенергія, газ, пальне — господарство платить. Збільшується податкове навантаження — господарство платить. Падає ціна на зерно, молоко, м'ясо — господарство терпить. Де ж межа всьому цьому?

Декларуючи плани на нинішній рік, область обіцяла засіяти понад мільйон гектарів. Це теж рекордний показник, і щоб його досягти, з осені було зроблено чимало — засіяли 232 тисячі гектарів озимини, виорали на зяб понад 450 тисяч гектарів. Але сьогодні аграрії вже зовсім по-іншому дивляться на ці цифри, а дехто відверто заявляє, що зменшить посівні площі, аби не мати клопоту з новим врожаєм.

Цікавий факт: у Хмельницькому районі окрилені гарним врожаєм два господарства збирались збудувати нові елеватори. Плани мали підґрунтя, бо за рік урожай зернових в районі збільшили з 47 до 92 тисяч тонн. На жаль, ситуація швидко відкоригувала їх. Ще дотепер у коморах лежить збіжжя більш як на 50 мільйонів гривень. Зате коштів на посівну катастрофічно не вистачає. Тож про будівництво вже й мови ніхто не веде.

В області придбано 32 тисячі тонн добрив — половину до відповідних минулорічних показників. Кількість підготовленого до посівної насіння поки що не перевищує 40 відсотків від потреби. В окремих районах насіння вівса та гречки зовсім відсутнє.

Час зимового затишшя, коли традиційно акумулюються всі кошти і матеріально-технічні засоби, швидко збігає. Господарства знову змушені в авральному порядку розпродувати запаси, що берегли в надії на зміни в ціновій політиці. Тих, хто може похвалитись фінансовою, технічною, матеріальною готовністю до гарячих днів, важко відшукати. Тож люди готують себе до того, що посівна пройде з небувалим напруженням. **Кожен докладатиме максимум зусиль, щоб насіння таки впало у ріллю. А от що з нього проросте — фінансове благополуччя чи нові кризові злидні — сказати ніхто не береться.**

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Пшениця гріє краще за антрацит...

В урожайний рік хтось придумав альтернативу вугіллю

ОТАКОЇ!

— Я три дні ходив хворий, коли довідався, для чого деякі фірмачі скуповують фуражне зерно, — поділився наболілим директор ПП «Агрофірма «Григорівська» Пологівського району Олексій Чех. — Але, добре все обміркувавши, дійшов висновку, що й сам би їм не відмовив, бо з усіх боків обступили борги. Не розрахуєшся вчасно з державою та кредиторами, так і чекай, що сільгосппідприємство обдеруть як липку. І що я тоді людям скажу?

Логіка в залітних покупців хоч і шокуюча, але «залізна»: кожен нині рахує свої витрати і шукає підходящий варіант, як отримати вигоду. А що під руку потрапило збіжжя, то що ж? Слава Богу, ніхто нині не змітає крихти зі столу, щоби їх з'їсти, тож і розмови про святість хліба ні до чого. Пшениці вродили нівроку, ніхто зерно в селян не купує, а коли й робить таку ласку, то бере за безцінь. Ну, подумаєш, якісь 500 гривень за тонну фуражної пшениці дають, хоча її середня собівартість по Запорізькій області ще минулого літа становила близько 800! Тепер, коли національну грошову одиницю безжально підточив шашіль інфляції, різниця між витратами на виробництво збіжжя і його ціною подвоїлася. Тож треба бути несусвітнім дурнем, щоб цим не скористатися. А придбаним товаром кожний розпоряджається на власний розсуд. Зараз, коли найдешевше сортове вугілля коштує 840 гривень, підприємливі люди й додумалися замінити «чорне золото» пшеницею. Можна топити котельні та домашні плитки й насінням соняшнику, але олійну культуру рентабельніше переробляти на біодизельне пальне. Що й роблять у цивілізованому світі, і ніхто з цього приводу не репетує. Все ж краще, ніж висипати з баржі в океан...

Села нині огорнула напівдрімота. Одна частина працездатного населення після завершення польових робіт ще перебуває у відпустках, здебільшого неоплачуваних, а інша — у центрах зайнятості. Адже в 90 відсотках сільгосппідприємств тваринництвом давно не займаються. Щоправда, як спали морози і розтанув сніг, на польові стани повернулися механізатори. Роботи в них зараз не особливо багато, адже за попередні роки аграріям вдалося істотно оновити машинно-тракторний парк, тож в основному хлібороби займаються дрібним ремонтом борін, культиваторів і сівалок та комплектацією агрегатів. Часу до виходу в поле ще достатньо, хоча, якщо й далі протримається така майже весняна погода, то, можливо, доведеться заводити трактори вже наприкінці лютого.

Тепла затяжна осінь та грудневі заметілі стали добрими союзниками запорізьких хліборобів у їхній нелегкій боротьбі за виживання. Всі посіви озимих культур — а це 556 тисяч гектарів пшениці та ячменю і 31 тисяча гектарів ріпаку — перебувають у доброму та задовільному стані. Їх би вчасно підживити мінеральними добривами, то й можна було б сподіватися на більшменш пристойний урожай. Але поки що, за даними головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації, господарства забезпечені туками на 43 відсотки до потреби. Ще гірша ситуація з пальним. У наявності —лише 15 відсотків від необхідного мінімуму солярки та 12 —бензину. На практиці це означає, що селяни тримаються на осінніх залишках пального і, якщо не вдасться поповнити запаси, то дехто не зможе й до поля доїхати, а не те, щоб боронувати чи сіяти. А ярини на Запоріжжі має бути багато — разом з овочевими та кормовими культурами вона становитиме близько одного мільйона гектарів.

Навіть у такій абсурдній ситуації, як нині, ніхто не розмірковує над тим, сіяти чи не сіяти. Плекати врожаї — одвічний інстинкт хліборобів. Насіння підготували ще з осені. Але всіх замучило страшне безгрошів'я. Бо фермери та дрібні кооперативи ще з осені сплавили увесь ужинок і потрапили у ще більшу скруту, а великі сільгосппідприємства дещо зберегли і притримують на весну, сподіваючись, що ціни хоч трішки стануть кращими. Та просвітку не видно. Попри запевнення урядовців жодна з державних програм стосовно підтримки агропромислового комплексу не діє, а допомоги чекати ні від кого. Якщо в минулому році сільгосптоваровиробники області отримали 428,6 мільйона гривень державних дотацій і банківських кредитів, то в нинішньому — ще жодної копійки. Щоправда, декому поталанило пролонгувати позики на загальну суму 32,2 мільйона гривень, але за це доведеться сплачувати додаткові відсотки. Добре, якщо буде чим восени розрахуватися. Тож тепер селяни просять у Бога не дощів і навіть не доброго врожаю, а справедливості й гідної винагороди за свою працю.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

Харків — одне з тих міст, де до реалізації програми з підготовки до Чемпіонату Європи з футболу 2012 року підійшли спільно, виважено і прагматично. Так висловив свої перші враження від перебування в місті **Генеральний секретар УЄФА Девід Тейлор** *(Укрінформ)*

Южно-Українську АЕС інспектують експерти МАГАТЕ *(Укрінформ)*

СПІВЧУТТЯ

Черкаська облдержадміністрація та обласна рада з глибоким сумом сповіщають, що на 90-му році життя пішов у вічність

Іван Кіндратович ЛУТАК.

Це була непересічна людина, керівник державного масштабу. Третина історичної доби наймолодшої області нашої держави, її найбільші надбання пов'язані з його іменем.

Він пройшов складний і тернистий шлях, присвятивши його Україні та її народові. Він був рушієм і натхненником великих звершень трудівників нашого краю та був зразком людини правди, честі, порядності та справедливості. Для нього завжди на першому місці були інтереси держави та простого трударя.

І.К. Лутак був першим головою виконкому Черкаської обласної ради депутатів трудящих, депутатом Верховних Рад СРСР та УРСР, місцевих рад області.

Стиль його роботи стає корисним і в нинішню добу, особливо в доборі та плеканні керівних кадрів. Сотні керівників різних рівнів нашого краю добрим словом згадують своєрідну «школу Лутака».

Актуальним і сьогодні залишається все зроблене ним для інтенсифікації промислового та сільськогосподарського виробництва області.

Нестандартні підходи знаходив він і для ефективного розв'язання масштабних соціальних проблем.

Усі, хто добре знав Івана Кіндратовича, працював з ним, відзначали передовсім аналітичний склад його розуму, титанічну працездатність, а головне — постійну націленість на нове, прогресивне.

З його ініціативи в області народилися програми розміщення високотехнологічних підприємств оборонної промисловості, комплексної забудови міст, розв'язання проблеми забезпечення місцями в дитячих садках, спорудження культурно-побутових об'єктів в обласному центрі, котрі і нині прикрашають його.

Держава високо оцінила його внесок у розбудову країни. І не випадково першим почесним громадянином області став саме він. Окрім бойових нагород, за трудові здобутки І.К. Лутака удостоєно Золотої Зірки Героя Соціалістичної Праці, пошановано п'ятьма орденами Леніна, орденами Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора, «За заслуги», багатьма медалями.

Ми низько схиляємо голови і висловлюємо щирі співчуття його рідним та близьким.

Хай земля йому буде пухом.

Вічна йому пам'ять.

Економічну кризу подолаємо, якщо вийдемо з політичної

Понад три місяці минуло після прийняття НБУ постанови №319, якою він зупинив відплив депозитів із банків. Тоді АУБ заявила, що це відповідальне рішення Нацбанку дає законодавчій і виконавчій владі ресурс часу на прийняття й реалізацію антикризових заходів. Проте досі не те що немає стратегії виходу з економічної кризи, але не проаналізовано і не виявлено причин: чому саме Україна опинилася серед п'яти країн, економіка яких постраждала найбільше. Макроекономічні проблеми впали на голови українців безробіттям, невиплатою зарплат і пенсій, інфляцією, падінням курсу гривні, фінансовими проблемами господарств, підприємців, банків...

Олександр СУГОНЯКО.

Через падіння платоспроможності підприємств і населення — клієнтів банків, через зростання ризиків кредитування погіршується стан і банківської системи. Люди, підприємства, банки дорого платять за кожен день кризи. Чимдалі все більше. І не видно цьому кінця. І немає з кого спитати. Для суспільства подолання економічної біди — головне. Натомість для політиків є більш важливе — боротьба за владу, їм не до економічних проблем. За цих умов у країні поширюється і поглиблюється криза. Очевидно, що економічну біду подолаємо, якщо вийдемо з політичної.

1. Від 2004 року Україна перебуває в перманентній гострій політичній кризі. Реальне життя суспільства супроводжувалося виборами, розпусками парламенту, блокуванням його роботи, конфронтацією між гілками влади, між фракціями, між КМУ і секретаріатом Президента, прем'єром і Президентом.

Люди і господарства якось адаптувалися до того розбрату, до шкідливої для суспільства діяльності гілок «влади» і вижили. Наближені до «влади» бізнесмени жирували.

2. У цей час була у кризі й українська економіка, тільки у потенційній. Її структура, енерговитратність, застарілість і зношеність устаткування підприємств надавали економіці кризового характеру. Структурні економічні реформи в Україні за всі роки незалежності не здійснювалися, а так званий «великий» бізнес, який зрісся із владою, разом із нею паразитував на старому економічному потенціалі України. По суті, той владно-бізнесовий мутант і все суспільство споживали те, що зробили попередні покоління, не думаючи про проблеми завтрашнього дня.

Після помаранчевої революції, з істотним припливом в Україну іноземного капіталу, з доступом українських компаній до фінансових ресурсів за кордоном, кризогенні структурні диспропорції були приховані під «повінню» залучених ззовні ресурсів. Недалека соціальна політика уряду та популістське підігрівання споживчого буму притлумили і совість, і розум значної частини суспільства. Людина, бізнес, країна загалом почали жити в борг. Точніше, споживати в борг. Країна п'яніла від можливості жити не по кишені й непомітно сповзала в системну кризу.

3. Те, що мало місце в економіці останніми роками: випереджальні темпи зростання доходів населення порівняно з темпами зростання продуктивності праці, негативне торговельне сальдо і дефіцит поточного рахунку платіжного балансу, різке збільшення зовнішньої заборгованості компаній, а також споживчого кредитування за надзвичайно високого рівня енергоємності економіки — все це разом наближало економічну кризу. Всі ці проблеми «покривалися» зовнішніми запозиченнями. **Тільки-но перекрилися джерела зовнішнього фінансування — економічна криза з потенційної перетворилася на реальну, видиму.** Прийшло похмілля. Протверезіння влади йде з великим запізненням.

4. **Із жовтня 2008 року наша країна перебуває одночасно в політичній та економічній кризах. Це якісно нова ситуація для останніх років.** Політична та економічна кризи, що діють разом у той само час, перетворюються на суспільно-політичну вибухову суміш, вкрай небезпечну для країни.

Тепер, коли в Україні розгортається страшна економічна криза, криза влади стає проявом своєрідної суспільної гангрени. Її потрібно рішуче відсікти, бо політикам немає діла до економіки та проблем суспільства — вся їхня увага приділена поборенню один одного. А люди, бізнес, суспільство все більше і більше платять за кожен наступний день кризи.

Нині стає очевидно: Україна подолає економічну кризу, якщо подолає політичну.

Вихід з економічної біди вимагає концентрації відповідальності і повноважень для того, хто береться навести лад.

5. Корінь політичної кризи — в аморальності та бездуховності носіїв владних повноважень. Всюдисуще хабарництво — не наслідок поганих законів. Це наслідок морального розкладання, передусім суб'єктів влади. Зовні такий стан влади проявляється у безпардонному протягуванні егоїстичних інтересів на шкоду суспільним, прикриваючи все це патологічною брехнею на «Свободах».

Вихід із кризи вимагає чесного погляду на стан речей. Більшість посадовців на це не здатні. Державні посади вимагають від тих, хто їх займає, душею вболівати за національні, державні інтереси і бути здатними на цих рівнях мислити. **Мислити категоріями держави, регіону, міста, села вони не можуть і не будуть.**

Нині стає очевидно: Україна подолає економічну кризу, якщо подолає політичну.

Суспільне тло, на якому існує політична криза, — безвідповідальність. За цих умов персоніфікатор влади, що чинить несправедливо і непрофесійно, уникає політичної, юридичної і моральної відповідальності, безкарно ховаючись за публічною демагогією на тих-таки «Свободах» і не тільки.

6. Що означає вихід із політичної кризи?

Персональна чітка відповідальність керівника держави за вихід із кризи у визначений термін.

Концентрація владних повноважень, необхідних для забезпечення позитивних змін в економіці.

Узаконена домовленість між гілками влади про одночасні вибори Президента і Верховної Ради України по завершенні визначеного терміну, відведеного на вихід з економічної кризи.

7. На подолання політичної кризи в Україні є не більше місяця. Цей термін визначається станом української економіки, бюджету, банківської системи та суспільства. Цей стан, у свою чергу, вимагає негайного розроблення і здійснення економічних перетворень. Затягування з прийняттям таких рішень та їх реалізацією щоденно завдає збитків людям, суспільству, країні. Через місяць вихід із кризи вимагатиме значно більшу ціну, яку заплатить суспільство, ніж якби це зробити тепер.

8. Як практично вийти з політичної кризи?

На кому з нинішніх вищих політиків лежить персональна відповідальність перед Богом, народом та історією за те, що буде з країною найближчими роками? Юридично ця відповідальність розмита між Президентом, Верховною Радою і Прем'єр-міністром України. Зрозуміло, не випадково. Але морально вона лежить на Президентові України. Персонально на ньому: народ поклав на нього відповідальність своїм прямим вибором.

Моральна відповідальність Верховної Ради не персоніфікована. Вона розмита між Головою Верховної Ради, фракціями, депутатами.

Прем'єр-міністра України обирав не народ безпосередньо, а коаліційна більшість парламенту. Тому і відповідальність прем'єра перед народом не безпосередня, а опосередкована через відповідальність перед коаліцією. Так чи інакше вона переадресовується главі держави.

Отже, історична відповідальність на час виходу країни з кризи лежить на Президентові країни. Якщо він здатний узяти на себе цю відповідальність, нехай формує дієву команду і робить рішучі кроки.

Якщо Президент не хоче брати на себе всю повноту відповідальності, тоді він має негайно запропонувати країні позачергові вибори Президента і Верховної Ради України.

Якщо Президент буде затягувати з прийняттям цих рішень, суспільні сили, що усвідомлюють ціну цього зволікання, політично примусять його піти на позачергові вибори і Президента, і парламенту.

Якщо Президент бере відповідальність на себе, то Верховна Рада України має узаконити повноваження Президента на цей час в царині здійснення економічних перетворень, урахувавши досвід передачі таких повноважень Президенту Кравчуку і прем'єру Кучмі. Вона має узаконити також термін, на який надаються Президенту ці повноваження, і дату проведення наступних виборів Президента і Верховної Ради країни.

Якщо Верховна Рада України затягуватиме узаконення ліквідації політичної безвідповідальності в країні у кризовій ситуації, то суспільні сили, які розуміють ціну продовження кризи влади для суспільства, політично змусять її вчасно прийняти необхідні закони. На терезах — доля народу і країни.

Від нинішньої влади з її безвідповідальністю, з її розпорошеністю на локальні бізнес-інтереси і внутрішніми конфліктами, з закоріненою аморальністю, з її системною недієздатністю можна чекати лише патологічно-неправдивого говоріння.

* * *

Автор шукав правди, яка одна для всіх. Викладений варіант виходу із кризи нинішньої влади видається логічно обґрунтованим, може, ідеалістичним. Але чи реальним?

Важко уявити собі, що діючі суб'єкти влади — Верховна Рада, прем'єр — діятимуть належно, як тут прописано. Є серйозні сумніви, що Президент теж діятиме правильно. Це так.

Але якщо цей варіант виходу із владної кризи не буде швидко реалізований, за кожен день затримки український народ платитиме дедалі більшу ціну. І не лише у грошах. І це правда. Той, хто це розуміє, кому це болить, хто не хоче цього допустити, — діятиме. Від того, наскільки масовий і організований буде тиск громадськості на владу, залежатиме реальність подолання політичної кризи, а через це й економічної.

Олександр СУГОНЯКО.

Влада не повинна забувати про добровільних захисників Вітчизни

Комісія при Верховній Раді у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років підсумувала результати своєї роботи в минулому році. Найважливіші питання, що стосуються захисту історії всенародного опору фашистським загарбникам, відстоювання законних прав та інтересів колишніх підпільників і партизанів, а також членів їх сімей, увічнення пам'яті підпільно-партизанського руху в Україні не раз обговорювали на її засіданнях.

Фото з альбому «Безсмертя».

Велика Вітчизняна війна. Партизанські будні.

За паперовою рутиною — людські долі

На семи зібраннях розглянуто 16 важливих загальних питань, 37 матеріалів стосовно визнання громадян України учасниками підпільно-партизанської боротьби, 52 заяви і додані до них документи про видачу довідок дітям колишніх партизанів і підпільників, які піддавались репресіям і переслідуванням з боку окупаційної влади у зв'язку з партизанською діяльністю батьків.

За цей час Комісія у справах колишніх партизанів видала 109 довідок та офіційних документів про участь окремих осіб у діяльності партизанських формувань та підпільних організацій, а також про час та місце захоронення учасників підпільно-партизанського руху, загиблих у роки війни.

Торік до неї звернулись 162 особи з проханням розшукати колишніх партизанів, оформити документи, які б підтверджували участь заявників у підпіллі, про допомогу їм. Чимало дітей партизанів, загиблих у період війни або після її закінчення, звертаються із цими питаннями. Зібрання таких відомостей вимагає тривалої пошукової роботи в архівних документах, виявлення однополчан, які за цей період декілька разів могли змінювати місце проживання. Комісія надає заявникам можливу конкретну допомогу або грунтовні роз'яснення.

Слід зауважити, що за пропозицією Комісії у справах колишніх партизанів до указу Президента, датованого 18 вересня 2007 року, внесено пункт про встановлення меморіальних знаків «Область партизанської слави» на кордонах регіонів, в яких наймасштабніше здійснювалась підпільно-партизанська боротьба. Минулого року в березні було опитано очільників Вінницької, Волинської, Житомирської, Київської, Одеської, Рівненської, Сумської та Чернігівської областей щодо виконання цього документа. Більшість із них на той час знаки вже встановили, а решта повідомляли про закінчення робіт. Отриману інформацію після розгляду на засіданні комісії надіслано Президенту.

На одному із засідань за доповіддю голови комісії Василя Конькова розглянуто питання про завершення облаштування та наповнення експонатами Київського міського музею партизанської слави. Відкриття цього філіалу Київського історичного музею у столичному парку Партизанської слави було призначено головою Київської міської державної адміністрації Леонідом Черновецьким на травень 2008 року. Члени комісії та президії Київської міської організації партизанів і підпільників брали активну участь в організації урочистостей з нагоди його відкриття.

Історичну справедливість відновлено

Газета «Новини Придесення» Козелецького району Чернігівської області 12 січня 2008 року опублікувала статтю «історика» М. Гузія під назвою «Наші стріляють — німці падають», яка містила наклеп на колишнього командира партизанського з'єднання імені М. О. Щорса Чернігівської області Ю. Збанацького — Героя Радянського Союзу та кавалера орденів Жовтневої Революції, двох орденів Червоного Прапора, трьох орденів Трудового Червоного Прапора та «Дружби народів». Автор піддав сумніву діяльність партизанів на Остерщині і загалом у Чернігівській області.

Заслухавши доповідь заступника голови комісії, керівника прес-групи В. Римара, члени комісії, серед яких були й учасники партизанської боротьби на Чернігівщині, одностайно висловили думку, що стаття є абсолютним вимислом, надрукована з метою применшити роль підпільно-партизанського руху в боротьбі з окупантами. За рішенням комісії результати перевірки опубліковано в періодиці.

У листопаді 2008-го було також заслухано питання про необгрунтоване позбавлення Інституту педіатрії, акушерства і гінекології Академії медичних наук України почесного звання імені Героя Радянського Союзу, професора Петра Буйка. Воно було присвоєно в 1952 році Радою Міністрів України. Але через зміну найменування закладу та передачу його у відання Академії медичних наук без пояснення причин звання знято, хоча профільна діяльність інституту практично не змінилась. Члени комісії та прес-група розцінили такі дії як факт адміністративного свавілля і висловились за повернення закладу цього достойного найменування. Професор Петро Буйко 1933 року очолював інститут; під час війни добровільно пішов на фронт командиром санітарної частини дивізії. Після втечі з полону організував у тилу ворога підпільну організацію, став таємно лікувати поранених бійців і офіцерів Червоної Армії, потім перейшов до партизанського загону. Оперуючи у приватному будинку тяжко пораненого партизана, потрапив в оточення і на очах жителів села Ярошівка Київської області, разом із мешканцями партизанської явочної квартири був спалений живцем. Посмертно йому присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Вже після війни в Україні діяла лікарська династія вчених медиків Буйків.

Ніхто не забутий

У червні нинішнього року Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років широко відзначила 60-річний ювілей своєї діяльності. Підготовка до свята почалася ще наприкінці 2007 року. У травні 2008-го комісія зверталася з листом до Голови Верховної Ради про відзначення ювілею на державному рівні. Але через нештатні події та відсутність нормальної діяльності депутатського корпусу ці пропозиції залишилися нерозглянутими. Шостого червня 2008 року, в день ювілею, відбулося її розширене засідання, в якому взяли участь члени бюро і президії Київської міської організації, активісти підпільно-партизанського руху та молодь. На захід було запрошено керівників республіканських та київських міських ветеранських організацій, кореспондентів радіо та телебачення. Цю подію висвітлювали газети «Голос України», «Урядовий кур'єр», «Комуніст», та «Ветеран України». До речі, майже два роки комісія працювала над альманахом, присвяченим 60-річчю своєї діяльності. Рукопис ось уже рік перебуває у видавництві Верховної Ради і не друкується через відсутність на це коштів.

Уже всьоме День партизанської слави, 22 вересня, відзначається в Україні на державному рівні. Цьогоріч привітання надійшли від Президента та Прем'єр-міністра. За дорученням глави держави його секретаріат надіслав листи Голові Ради Міністрів АР Крим, головам обласних, Київської та Севастопольської міським державним адміністраціям. Уряд утворив оргкомітет, який працював над заходами, приуроченими до цього дня. Державний комітет у справах ветеранів прийняв у клубі Кабінету Міністрів представників підпільно-партизанських організацій із різних регіонів країни і вручив колишнім партизанам і підпільникам відзнаки Кабміну, а також Державного комітету у справах ветеранів. Такі заходи відбулися в усіх областях.

У Києві офіційну частину цього свята проводили в парку Партизанської слави. Підпільників, їх родичів та просто громадян міста частували солдатською кашею в ресторані «Партизан» Дарницького району.

Торік ветеранські організації підпільно-партизанського руху працювали в тісному контакті зі схожими організаціями всієї країни. Члени комісії та представники бюро і президії Київської міської організації партизан і підпільників виступали зі спогадами перед учнями шкіл і студентами вузів.

На початку листопада минулого року очільники Комісії у справах колишніх партизанів та її активісти взяли участь у зустрічі ветеранів із Прем'єр-міністром. На зібранні виступив заступник голови комісії, глава Київської міської організації партизан і підпільників, полковник запасу В. Рибалевський. Він наголосив, що державні органи влади повинні уважніше ставитися до колишніх добровільних захисників Вітчизни.

Делегація членів комісії на чолі з її головою Василем Коньковим 22 та 25 вересня зустрічалася із слухачами і викладацьким складом Академії управління МВС, а 20 вересня — з учнями та викладачами Київського національного торговельно-економічного університету та Вищого комерційного училища. У жовтні її представники взяли участь у відзначенні 20-річчя з дня утворення у Вищому комерційному училищі музею партизанської слави і влаштували прийом делегації партизан і підпільників Одеси.

У грудні відбулися презентація книжки В. Фінансової «Мы этот день приближали...», а також «круглий стіл» у Мінську «На захист правди про Велику Вітчизняну війну», в роботі якого брав участь член Комісії у справах колишніх партизанів професор А. Чайковський.

Велику роботу торік проведено й із підготовки та відзначення ювілейних дат видатних партизанських полководців. На запрошення Овруцьких районної держадміністрації та районної ради делегація комісії, Київської міської організації та учасників підпільно-партизанської боротьби на території Овруцького та колишнього Словечанського районів взяла участь у відзначенні 100-річчя від дня народження О. Сабурова, а в жовтні партизани і підпільники — учасники визволення Овруча від німецько-фашистських загарбників взяли участь у врочистостях з цієї нагоди. Також відзначено 100-річчя з дня народження колишнього командира з'єднання партизанських загонів, Героя Радянського Союзу, генерал-майора М. Наумова та 110-ту річницю видатного розвідника, Героя Радянського Союзу, полковника Д. Медведева. Про всіх ювілярів Комісія у справах колишніх партизанів готувала документальні матеріали, які друкувались в періодичній пресі.

Багаж віків і ресурс майбутнього

Виповнилося 70 років з часу утворення Сумської області

ДАТИ

Кожна наша область по-своєму унікальна. Сумська область тим, що, утворившись 10 січня 1939 року, ввібрала у свій склад землі з різних етнографічно-історичних регіонів України: Слобожанщини, Гетьманщини, Сіверщини. Що має найдовший східний кордон з Російською Федерацією. Що виросла з неповторної, справді унікальної минувшини.

Відлуння віків

Сумщина — область прикордонна, та своєю історією, значенням подій, які тут відбувалися, міцно стоїть у серцевині нашого народу і держави. Що не населений пункт — то і нагадування про величні, знакові, чи й трагічні події в нашій історії.

Коли завітаєте до Путивля, то обов'язково згадаєте нашу першу національну писемну пам'ятку — «Слово о полку Ігоревім». Саме тут розвивалися події, змальовані в безсмертному «Слові». Проїжджатимете Глинськ Роменського району — знайте, саме звідси походив князь Михайло Глинський, який на зламі XIV і XV століть очолив боротьбу проти поляків. А Глухів — легендарне місто, протягом майже всього XVIII століття було столицею Гетьманщини, Лівобережжя.

Що стосується обласного центру — він теж відіграв видатну роль у нашій історії. Суми, засновані козаками-переселенцями з Правобережжя у 1652 році, швидко стали полковим центром, відігравали провідну роль серед полкових міст Слобожанщини, скажімо, було значимішим від сусіднього Харкова. Недарма саме в Сумах протягом 1732—1743 років розташовувалася так звана канцелярія заснування Слобідських полків. Фактично Суми на якийсь час стали столицею Слобідської України, як паралельно Глухів — Лівобережжя. У Сумському полку діяло найбільше шкіл на Слобожанщині.

Останніми роками справжньою Меккою, зокрема для української молоді, стало село Шаповалівка Конотопського району. Тут, у 1659 році, гетьман Іван Виговський завдав нищівної поразки московським військам, за один день, як потім відзначали російські історики, Москва втратила цвіт своєї армії — понад 40 тисяч відбірних вояків.

У 1708—1709 роках нинішня Сумщина опинилася в центрі боротьби гетьмана Івана Мазепи з російським царизмом, який уособлював Петро І. Ставка І. Мазепи та його союзника, шведського короля Карла XII, знаходилася в Ромнах. Петро І хитрістю виманив українсько-шведське військо з Ромен, місто знищив. Ромни повторили долю гордого Батурина — населення вирізали солдати Меншикова, як писав потім Тарас Шевченко: «Вся Сула була загачена тілами старшин козацьких». А в Лебедині жорстоко стратили соратників Мазепи — близько 900 козаків загинули мученицькою смертю. Нині відновлено могилу гетьманців, установлено пам'ятний знак.

Національно-визвольні потуги не припинялися в краї і протягом XIX—XX століть.

Могутнє волевиявлення, самоусвідомлення проявилося в краї у 1905—1907 роках. Повсталі маси під керівництвом Антона Щербака, по суті, усунули від влади царську адміністрацію, певний час місто Суми перебувало в руках революційно налаштованих селян та інтелігенції. Декілька слів про так звану «Яструбинську республіку». Селяни в Яструбиному, що під Сумами, утворили самоврядування, озброєну самооборону, висунули вимоги, серед них: у кожному селі відкрити школу з українською мовою викладання, а в повітових Сумах дві українські (чоловічу й жіночу) гімназії. Вимоги яструбинців підтримали на багатолюдному мітингу в Сумах. На жаль, пізніше і «Яструбинська республіка», і сумське самоврядування знищили царські війська. Як писала харківська газета «Волна», всі тюрми в Харкові «переповнені вільними сумськими громадянами».

Сумщина розділила з Україною і криваві наслідки жовтневого перевороту 1917 року, і тріумф та падіння Української Народної Республіки, і утворення СРСР, що призвело до національного гніту, страшного геноциду української нації у 1932—1933 роках, до масових репресій 37-го.

«Коштовні імена на бархаті сторіч»

Саме ці поетичні рядки Ліни Костенко найсуттєвіше характеризують найголовніше багатство Сумщини — як і будь-якого іншого регіону — видатних уродженців краю, які зробили вагомий внесок у розвій нації, чиї імена золотими літерами вибиті на скрижалях нашої історії. Їх — тисячі... Навіть розгублюєшся, з кого ж почати той список...

Ризикнемо — з Петра Калнишевського (1691—1803), уродженця села Пустовійтівка Роменського району, останнього кошового Запорозької Січі. Він, як відомо, став символом незламності українського духу, ув'язнений в камері-одиночці на Соловках, проживши в нелюдських умовах понад сто років, не зламався, не відступився від ідей української державності. Ще одна легенда нашого державотворення — наказний гетьман Павло Полуботок (1660—1724).

Багатющі літературні традиції області. Пантелеймон Куліш, Яків Щоголів, Павло Грабовський, Олександр Олесь, Борис Антоненко-Давидович, Остап Вишня, Пилип Капельгородський, Леонід Новиченко, Микола Лукаш, Микола Хвильовий — це лише перша «золота десятка» майстрів красного письменства — уродженців області. Всього, за неповними підрахунками, лише тих літераторів, які мали власні книги, Сумщина дала понад 700 чоловік.

Сумський край дав і цілу плеяду митців. Так, у Глухові народилися класики української музики Максим Березовський та Дмитро Бортнянський, у Лебедині побачив світ всесвітньо відомий співак Борис Гмиря, а в Охтирці — Петро Білинник. Сумчанами були й художники світової слави — організатор і ректор Петербурзької академії мистецтв Антон Лосенко, Микола Мурашко, Олекса Грищенко, Федір Кричевський, Георгій Нарбут, скульптори Михайло Лисенко, Іван Кавалерідзе.

Дуже довгим виявився б список видатних діячів науки, які до її висот почали шлях із сумської землі. Назвемо бодай кількох: перший вітчизняний клініцист Григорій Базилевич, геолог і палеонтолог Олексій Борисяк, мовознавці Олександр Потебня та Микола Грунський, лісівник Борис Іваницький, фізики Абрам Йоффе та Борис Лазарєв, педагог Антон Макаренко, хімік і політичний діяч Федір Овчаренко, астроном Олексій Савич, геолог Микола Світальський, історик Павло Сохань, астрофізик Йосип Шкловський...

Імена сумчан — і серед видатних українських підприємців. Як тут не згадати Олексія Алчевського — гірничозаводчика і фінансового діяча, цукрозаводчиків Івана Харитоненка, Миколу Терещенка.

Зачаровує і військова слава Сумщини. Генерал Олександр Греков — один з командувачів армії Української Народної Республіки, маршал бронетанкових військ, двічі Герой Радянського Союзу Павло Рибалко, прославлений льотчик-ас, єдиний з українців — тричі Герой Радянського Союзу Іван Кожедуб...

На бистрині часу

Уже з першого дня утворення області почалося енергійне будівництво партійних, радянських, адміністративних органів. Так, до обласної, районних, міських, селищних і сільських рад депутатів трудящих першого скликання обрали 13666 депутатів. Територія щойно утвореної області становила 24,2 тисячі кв. км, на яких проживало 1706,7 тисячі чоловік. Почали виходити обласні газети «Більшовицька зброя» та «Більшовицька молодь», з'явилося обласне радіо, відкрився обласний музично-драматичний театр, філармонія тощо. На початок 1940 року в молодій області налічувалося 8940 великих і дрібних підприємств (на них працювало 140 тисяч робітників і службовців), функціонувало 22 радгоспи і 1610 колгоспів. Господарське будівництво велося в умовах безперестанних політичних репресій, «компетентні органи» виявляли все нових і нових «ворогів народу», якими «ставали» найталановитіші інженерські, педагогічні, лікарські кадри. Та попереду чекало ще одне страшне лихо — війна.

Уже з перших днів бойових дій на фронт з області пішло понад 207 тисяч чоловік.

Захопивши область, фашисти палили міста і села, по-звірячому розправлялися з кожним, хто запідозрили в нелояльності до «нового порядку». Так, в перші дні окупації німці знищили в Шостці понад тисячу чоловік, в Буринському районі — 249, в Конотопі — 455 чоловік. Саме Сумщина стала колискою партизанського руху в Україні: вже в 1941 році виникло з'єднання під командуванням Сидора Ковпака. Область «народила» й інші відомі партизанські формування, якими командували О. Сабуров, О. Федоров, І. Мельник тощо. Паралельно в області діяла мережа ОУН під керівництвом вчителя Семена Сапуна. 1942 року націоналістичне підпілля викрили гестапівці, 280 чоловік загинули мученицькою смертю.

Сумщину визволили від фашистів на кінець вересня 1943-го, одразу почалася відбудова народного господарства. Вже до 1 травня 1946 року відновили в Сумах Червонозоряний рафінадний завод, в наступному став до ладу конотопський «Червоний металіст», з часом вони зайняли вагоме місце в промисловості СРСР. У 1948-му Верховна Рада СРСР, враховуючи заслуги сумського машинобудівного заводу імені М. Фрунзе, нагородила підприємство орденом Леніна.

Наступні десятиріччя позначені нарощуванням виробничих потужностей у промисловості області, інтенсифікацією роботи колгоспів та радгоспів. Уже в 1950-му обсяг промислового виробництва в обласному центрі досяг довоєнного рівня, в місті налічувалося 38 великих і 180 дрібних підприємств. У 1953-му почав випускати продукцію завод хімічних реактивів у Шостці. У Ромнах створили шкіряно-взуттєвий комбінат, нарощував виробництво Путивльський консервний завод, на території колишнього спиртозаводу в Тростянці збудували електротехнічний завод (пізніше «Електропобутприлад»). На весь Союз стали відомі успіхи сільських трудівників Сумщини.

1959 року в Сумах введено в дію авторемонтний завод, наступного року запрацював завод верстатних вузлів у Лебедині, на кінець 1964-го став до ладу Сумський фарфоровий завод, поступово область з переважно аграрної стає промисловою. У 60—70-х роках на весь Союз гримить слава Сумського машинобудівного виробничого об'єднання імені М. Фрунзе, шосткинського об'єднання «Свема», сумського виробничого об'єднання «Хімпром», Кролевецької фабрики художнього ткацтва тощо.

Що ж нині являє собою Сумська область, зокрема, її економіка як рушій позитивних перетворень?

**Григорій ХВОСТЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.**

Суми.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розмовляємо з в. о. голови Сумської облдержадміністрації Миколою Лавриком:

— Миколо Івановичу, як би ви оцінили нинішнє місце області в нашій державі?

— Сумщина лишається гідною свого славного минулого, її жителі — своїх славетних попередників. Область не пасе задніх у господарському комплексі держави. Скажімо, за січень—жовтень минулого року темпи зростання промислового виробництва в Україні становили 102,2 відсотка, на Сумщині маємо показник 109,5 відсотка, що забезпечило області в цьому плані 6-те місце серед областей у державі. Приблизно таке саме співвідношення маємо і за підсумками року загалом. Чи це такі цифри. В той час, коли по державі в цілому платіжний баланс є від'ємним — імпорт за підсумками року переважає український експорт майже на 12 млрд. доларів США, то на Сумщині продали за кордон більш як на 270 млн. доларів більше, ніж звідти завезли. Отож перед фінансовою кризою сумчани мають кращі, ніж в багатьох інших регіонах, позиції, аби подолати труднощі, які чекають на державу найближчим часом.

У відносно непоганому стані перебуває й агропромисловий комплекс області, досить бурхливо розвивається культурне життя в регіоні.

— Чи є в області наробки, проекти, які зацікавили б й інші регіони держави?

— Звичайно. Зупинюся, бодай, на одній з нагальних проблем і тих шляхах, які ми бачимо для її подолання. Маю на увазі наш намір різко скоротити споживання енергоресурсів, насамперед газу. Для цього розробили програму використання альтернативних видів енергії, недавно я захистив її у першого віце-прем'єра Олександра Турчинова. Йдеться про потужний проект на території нашої області. Ми попросили на наступний рік 350 млн. грн. з державного бюджету, додамо до них 168 млн. грн. з місцевих бюджетів, долучимо понад 300 млн. грн. приватних інвестиційних коштів, плануємо відкрити комплексну установку — 100 цехів з переробки соломи, деревини тощо. Внаслідок матимемо змогу зекономити понад 350 млн. грн. кубометрів газу, тобто шосту частину від загальної кількості, яку використовуємо. Маємо програму економії енергоресурсів на п'ять років, щорічно скорочуватимемо обсяги спожитих енергоносіїв на 10—15 відсотків.

— Миколо Івановичу, керівництвом області, як один із напрямків подолання економічно-фінансової кризи, кинуто гасло: «Купуйте лише сумське!»...

— Ми зобов'язані піклуватися про місцевого виробника, як і не забувати про Україну загалом. Розробили список антикризових заходів, у якому 60 пунктів. Що не можемо вирішити на рівні регіональному — виклали, просячи допомоги, у зверненні на адресу Президента, уряду і парламенту.

А стосовно нагальної необхідності підтримувати "свого" виробника, то проілюструю її хоча б таким прикладом. Область, особливо північні її райони, багата на ліси. Щороку в нас заготовляється 1,5 мільйона кубометрів деревини, яка, зокрема, йде і за кордон. У результаті область має у десять разів менше, ніж могла б мати: втрачаються десятки тисяч робочих місць (у розвинених країнах доводять глибину місцевої переробки деревини до 80—85 відсотків, ми ж переробляємо лише на 18 відсотків).

Тому переконаний: підприємства з поглибленої переробки дерева, нашого дерева, мають знаходитися в нашій області, біля сировинної бази.

І таких проектів чимало. Вони передбачають чимало зусиль, клопотів. Одне слово, область своє 70-річчя зустріла в хорошому робочому ритмі, із чітко спланованими заходами в усіх сферах діяльності на найближчі роки. Аби життя змінювалося на краще, аби міцнів регіон, а значить, і вся держава.

ОГОЛОШЕННЯ

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ВАТ «Агрокомбанк» за 4 квартал 2008 року

Баланс за 4 квартал 2008 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	19 173	16 151
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	932
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
3	Кошти в інших банках	165 459	272 496
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(990)	(523)
3.2	Резерви у відсотках до активу	1	0
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	25 480	20 448
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	10 216	4 836
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
6	Кредити, що надані:	322 787	163 911
6.1	Юридичним особам	231 088	121 401
6.2	Фізичним особам	91 699	42 510
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(20 597)	(7 549)
6.4	Резерви у відсотках до активу	6	5
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби	61 131	30 726
10	Нематеріальні активи	796	615
11	Нараховані доходи до отримання:	8 592	3 483
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	690	435
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	702	370
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(1 094)	(772)
11.4	Резерви у відсотках до активу	79	96
12	Відстрочений податковий актив	66	79
13	Інші активи	5 636	2 361
13.1	Резерви під інші активи	(40)	(42)
13.2	Резерви у відсотках до активу	3	45
14	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
15	Усього активів	596 615	507 152
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	194 892	172 729
17	Кошти юридичних осіб	156 795	144 469
18	Кошти фізичних осіб	117 323	115 638
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	1 675	1 419
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	1 000	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	2 976	1 937
22	Відстрочені податкові зобов'язання	4 248	4 257
23	Інші зобов'язання	1 580	1 625
24	Усього зобов'язань	480 489	442 074
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	93 112	38 988
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	9 329	8 818
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	13 842	13 842
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	13 842	13 842
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	(3 255)	(1 201)
31	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
32	Прибуток/Збиток поточного року	3 098	4 631
33	Усього власного капіталу	116 126	65 078
34	Усього пасивів	596 615	507 152

Примітка «Рахунки довірчого управління» за 4 квартал 2008 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+-)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	3	(3)
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
4	Цінні папери в довірчому управлінні	490	490	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	11144	184	10960
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	11634	677	10957
10	Фонди банківського управління	0	0	0
11	Рахунки установників	11634	674	10960
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	3	(3)
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	11634	677	10957

Звіт про фінансові результати за 4 квартал 2008 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	25 907	14 582
1.1	Процентний дохід	67 148	40 072
1.2	Процентні витрати	(41 241)	(25 490)
2	Чистий комісійний дохід:	9 004	3 352
2.1	Комісійний дохід	13 082	5 988
2.2	Комісійні витрати	(4 078)	(2 636)
3	Торговельний дохід	6 403	4 746
4	Дохід у вигляді дивідендів	175	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Інший дохід	324	2 325
7	Усього доходів	41 813	25 005
8	Загальні адміністративні витрати	(5 900)	(3 624)
9	Витрати на персонал	(15 392)	(10 010)
10	Втрати від участі в капіталі	0	0
11	Інші витрати	(3 870)	(1 269)
12	Прибуток від операцій	16 651	10 102
13	Чисті витрати на формування резервів	(12 210)	(4 353)
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15	Прибуток до оподаткування	4 441	5 749
16	Витрати на податок на прибуток	(1 343)	(1 118)
17	Прибуток після оподаткування	3 098	4 631
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	3 098	4 631

Примітка «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» за 4 квартал 2008 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1.	Гарантії, що надані	38 061	21 251	16 810
2.	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3.	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4.	Зобов'язання з кредитування, і які надані клієнтам	37 191	52 362	(15 171)
5.	Надана застава	159 469	144 351	15 118

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за 4 квартал 2008 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу[1] (%)	19,76	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність[2] (%)	80,53	Не менше 40%
3	Рентабельність активів[3] (%)	0,58	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	15939	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	3,05	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,04	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:	0	х
6.1	Просту акцію	0	х
6.2	Привілейовану акцію	0	х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку[4]	Дробот Анатолій Іванович, код країни 804, пряма участь -7,5, опосередкована участь-15,7, загальний % в статут. капіт.-23,2; Дробот Володимир Іванович, код країни 804, пряма участь -15,7, опосередкована участь-7,5, загальний % в статут. капіт.23,2; Етенко Тетяна Анатоліївна, код країни 804, пряма участь -13,4, опосередкована участь-0, загальний % в статут. капіт.13,4; Новіков Олександр Миколайович, код країни 804, пряма участь -24,4 опосередкована участь-0 загальний % в статут. капіт.-24,4.	

В.о. Голови Правління **В.В. Чорновіл**

Головний бухгалтер **В.В. Маліновська**

Про міграцію учасників акцій: "Збери свою команду", "Бонусна програма "life:)-сім'я" та "500 грн бонус для тебе" на акцію "Дзвони вдвічі дешевше".

life:) Можливо все!

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про покращення умов обслуговування абонентам-учасникам акцій: "Збери свою команду", "Бонусна програма "life:)-сім'я" та "500 грн бонус для тебе", а саме - про безкоштовне переведення всіх учасників 16.02.2009 на ще більш привабливу акцію "Дзвони вдвічі дешевше", з якою абоненти будуть отримувати безперечно ще більше бонусів.

Детальні умови акції "Дзвони вдвічі дешевше" можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "АСТЕЛІТ", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Господарським судом Дніпропетровської області прийнята ухвала «Про визнання порушення провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Будсантехмонтаж», 50051, м. Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 3/3, ОКПО 31735544, р/р 26009301143910 у філії Центрально-міського від. ПІБ, МФО 305493, м. Кривий Ріг, ІПН 317355404054, св. 03303742, справа № Б29/272-08 від 17.12.2008 р.

Розпорядник майна арбітражний керуючий Шрамко Олександр Юрійович (50000, м. Кривий Ріг, вул. Незалежності України, б. 26, кв. 9), ліцензія АБ № 176027, тел. 8-0564-91-56-87.

Загальні збори акціонерів ЗАТ «Морхимкомплект» відбудуться 31 березня 2009 р. о 15 годині за адресою: м. Севастополь, Камишівське шосе, 53.

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність товариства в 2008 р.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії товариства.
3. Затвердження річної фінансової звітності товариства за 2008 р.

Правління.

Постановою Господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 19.12.2008 р. по справі №2-17/2148-2008 відносно Відкритого акціонерного товариства «Примор'я» (97120, АР Крим, Нижньогірський район, с. Ізобільне, вул. Романенко, 8, ЄДРПОУ 33108511) застосовано процедуру банкрутства - санацію (відновлення платоспроможності боржника), згідно статті 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Керуючим санацією та розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (ліцензія №307280 від 16.02.2007 р.), 95048, АР Крим, м. Сімферополь, а/с 2745.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 14.11.2008 року порушив провадження у справі №5/275-08 про банкрутство Калинівського державного заводу по виробництву м'ясокісткового борошна «Ветсанзавод» (адреса: 22447, Вінницька область, Калинівський район, ст. Гулівці, вул. залізнична, 1, код ЄДРПОУ 00689102, р/р 260076489, ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Малахова Сергія Анатолійовича (м. Вінниця, вул. Келецька, 126/137, ліцензія АБ №216818 від 04.03.2005 року, тел.: 26-14-34).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр.Леніна,77, оф.95) та ліквідатор ПП "Фермер - Інвест"

повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства - банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот №1: Будівля гаражу (літ. Г) загальною площею 489,3 м2, розташована за адресою: Запорізька область, м. Вільнянськ, вул. Леніна, 9. Початкова ціна продажу 238815,60 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 06 березня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 10 березня 2009 р. об 11.30 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області повідомляє про те, що в газеті "Глос України" від 16.01.2009р. № 6 (4506) про продаж активів ВАТ "Микитівський ртутний комбінат" слід читати: "Аукціон відбудеться на товарній біржі "Центральна Українська біржа.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 08.01.2009 року по справі №27/171Б визнано банкрутом Державне підприємство «Граніт» (м. Моспіне-1 Донецької області, ЦЗФ «Моспінська»; код ЄДРПОУ 13483678) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ткачука Володимира Олександровича, ліцензія серії АБ №216771 від 10.03.2005 р. (02068, м. Київ, вул. Ганни Ахматової, буд. 9/18, кв. 2).

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 14.01.2009 р. по справі № 45/239б Товариство з обмеженою відповідальністю «Зевс» (85107, Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Мірошниченко, 37; код ЄДРПОУ 32609597) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на 6 місяців, ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Атаманенко Світлану Вікторівну (ліцензія Мінекономіки АБ № 271570 від 05.12.05 року; поштова адреса: 84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 17/321, контактний тел. 8 (0627) 44-86-82.

Постановою Господарського суду Вінницької області від 15 січня 2009 року, справа № 5/5-09 визнано банкрутом ТОВ «Довіра» (23800, с. Кивачівка Теплицького району Вінницької області, вул. Молодіжна, 3, код ЄДРПОУ 30896744, р/р 26046643 в ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Сидорчука Якова Андрійовича (Вінницька область, Гайсинський р-н, с. Краснопілка, вул. Журавлівка, 13, тел. 8-067-323-50-87).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 20.01.2009 р. по справі № Б26/177-08 Товариство з обмеженою відповідальністю «Дніпро-Продукт» (49033, м. Дніпропетровськ, вул. 152 Дивізії, буд. 3, п/р 26001984970100 в ДО «Райффайзен Банк Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 32780963) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112. Вимоги кредиторів заявляти на адресу ліквідатора протягом одного місяця.

Постановою від 20.01.2009 р. у справі № 29/101 Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутом ТЗОВ «Галич», м. Львів, вул. Шевченка, 144/19, код ЄДРПОУ 20812800.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Липського С. І., ліцензія серії АВ № 307486 від 17 травня 2007 р. Адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389. Втрачені печатки, штампи, установчі та реєстраційні документи підприємства вважати недійсними.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «МОСКОВСЬКИЙ УНІВЕРМАГ»

Шановні Акціонери!

Правління ВАТ «Московський універмаг»,

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 17 березня 2009 р. о 16:00 годині за адресою: м. Київ, вул. Петрозаводська, 2-а, в приміщенні Міжнародного Економічного Комітету, конференц-зал, 6-й поверх.

Реєстрація Акціонерів та їх представників буде здійснюватись в день проведення зборів з 15:00 до 15:45 год.

Учасникам зборів при собі необхідно мати:

Для фізичних осіб - паспорт або інший документ, який посвідчує особу.

Для уповноважених фізичних або юридичних осіб - паспорт (або інший документ, який посвідчує особу) та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки господарсько-фінансової діяльності товариства за 2008 рік. Основні напрямки роботи на 2009 р.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про роботу Товариства за 2008 рік, затвердження звіту та балансу Товариства.
3. Затвердження покриття збитків за 2008 р.
4. Звіт спостережної ради.
5. Про розірвання договору з ТОВ «Міжгалузевий реєстраційний центр» на ведення реєстру акцій.
6. Про укладення договору на ведення реєстру з ЗАТ «Компанія «Базис-реєстр».

В газеті «Голос України» від 28 січня 2009 року №14 (4514) була надрукована фінансова звітність АБ «Старокиївський банк» за четвертий квартал 2008 року. В балансі банку в статті 29.1 «Резерви переоцінки нерухомості» слід вірним читати «28261» замість «16378».

Правління ВАТ «Хмільниксільмаш»

повідомляє своїх акціонерів, що 28 березня 2009 року о 10 годині ранку у приміщенні клубу ВАТ «Хмільниксільмаш» (м. Хмільник Вінницької області, вул. Леніна, 56) відбудуться Загальні збори акціонерів. Початок реєстрації учасників зборів о 8 годині 30 хвилин за тією ж адресою.

Учасникам зборів потрібно мати при собі паспорт, сертифікати на акції. Для представників акціонерів — доручення на передачу їхнього права на участь у зборах.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2008 рік і основні напрями діяльності на 2009 рік.
2. Звіт про роботу Спостережної ради за 2008 рік.
3. Звіт Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності ВАТ «Хмільниксільмаш» за 2008 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу.
5. Затвердження плану розподілу прибутку на 2009 рік.
6. Затвердження Положення про Ревізійну комісію.
7. Внесення змін до Статуту.
8. Довибори 2-х членів до Спостережної ради.
9. Затвердження договору з новим реєстратором.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 19 (4519)
СЕРЕДА, 4 ЛЮТОГО 2009

Еллінізація чи українізація?

У попередніх публікаціях ***«Христос і Нефертіті» (15.10.08 р.), «Христос — жрець Аполлона» (03.12.08 р.), «Скіфсько-еллінський пантеон: Геракл і Арес» (17.12.08 р.)*** *ми вже наводили переконливі факти, що свідчать про зародження глобальної цивілізації на території прадавньої України, звідки вона поширилась по планеті.*

Сьогодні ми продовжимо спростовувати міфи так званої «всесвітньої історії», сфабрикованої за технологіями Мойсея, Соломона та Юстиніана їхніми західноєвропейськими правонаступниками — фахівцями з інформаційних спецоперацій у XVII—XIX століттях н. е.

Відомий дослідник стародавньої української цивілізації з Одещини *П. Гарачук* у своїй книжці «Мимо острова Буяна» (Ананьїв, 2001) замислився*: «...Як таке могло статися, що всі античні філософи, поети та письменники світу творили у Греції?»...*

Замислився, дослідив і знайшов аргументовану відповідь: насправді то були зовсім не греки, а предки українців — скіфи/арії, котрі принесли свою матеріальну й духовну культуру з берегів Причорномор'я на береги Середземномор'я... Довів він також, що Троя насправді розташовується там, де «німці» намалювали археологічну Ольвію...

І в цьому зв'язку зовсім інакше прочитуються слова *Геродота*, котрий не знав у Греції ***«жодного видатного філософа, який не був би скіфом»***. Але перед тим розглянемо географію розселення арійських племен у ті «доісторичні» часи.

Українське Трипілля (VI—III тис. до н. е.), його античні діаспори і сучасність

Представники багатьох наук довели, що українська ***Трипільська цивілізація*** є материнською по відношенню до археологічних культур Анатолії (Троя), Сирії, Кипру, Сардинії, Греції та Єгипту.

Зокрема, археологи та історики (*В. Клочко, Ю. Шилов, В. Церен* та ін.) зробили свої висновки на основі порівняльного аналізу численних археологічних артефактів (зразків зброї, гончарних виробів, архітектури, способів поховань тощо).

Філологи і релігієзнавці (*А. Кифішин, В. Мойсеєнко, С. Піддубний* та ін.) знайшли докази цій гіпотезі в царині міфології та мовознавства.

Підтверджується ця теза й результатами роботи американського вченого *А. Кемпа*, котрий накреслив на основі археологічних та історичних матеріалів карту першого *глобального розселення н****ор****дичної (білої) раси* з території України починаючи із VI тисячоліття до н. е.

Показово, що висновки цього американського дослідника щодо дати першого глобального розселення людства корелюються з висновками українського вченого *В. Мойсеєнка*, котрий довів, що перший Всесвітній потоп *(відображений згодом у міфах Шумеру/Сумеру/Самари і перенесений з них у Біблію)* стався в районі Чорного моря приблизно в середині VI тисячоліття до н. е. І це стихійне лихо й спонукало людей до активного розселення в усі боки тогочасної Ойкумени.

З карти *А. Кемпа* **(мал. 1)** ми можемо побачити, що наші пращури кількома переселенськими хвилями взяли в ті далекі часи під свій контроль практично всю Західну Європу, Азію і Північну Африку.

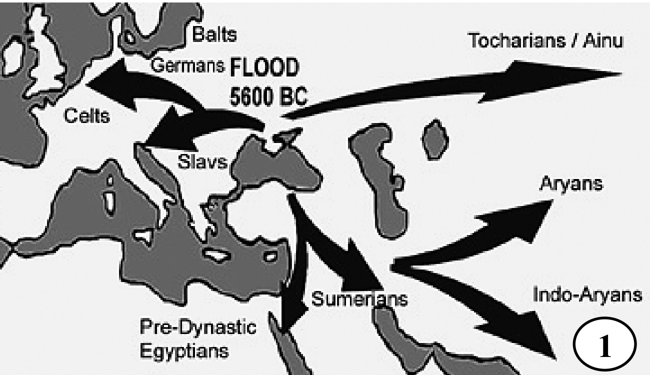
І справді, якщо порівняти **українську Трипільську цивілізацію** (VI—III тис. до н. е.) із найдавнішими цивілізаціями світу, то вони дійсно видаються значно молодшими:

— *Шумерська, Егейська, Єгипетська* (III тис. до н. е.);

— *Еламська, Індуська, Давньокитайська, Іранська, Арабська, Етруська, Еллінська* (II тис. до н. е.);

— *Римська, Майянська* (I тис. до н. е.).

І тут, власне кажучи, немає чого дивуватися. Аналіз доісторичних еллінських та римських карт показав, що після українського *Трипілля* (VI—III тис. до н. е.) в Азії, Африці та Європі з часом з'явилося декілька міст з аналогічною назвою — *Триполіс*: Каппадокія (I ст.), Фінікія (I—II ст.), Лівія (XII ст.), Мальта (XIII ст.), а в Індії — цілий штат (держава) — Трипур.

Мал. 1. Карта розселення н***ор******дичної раси з території України*** **(Artur Camp. March of the Titans. A History of the White Race. — USA, Ostara Publications, 1999).**

Олімпіада в Сочі пройде на споконвічно українських землях

Факти — річ уперта. Щодо цього варто подивитися на карту етнічних українських земель, яка була надрукована в Лондоні у 1935 році британським дослідником Ланселотом Лоутоном **(мал. 2).**

З цієї карти видно, що більш як третина території сучасної Польщі, частина Словаччини, Румунії, Молдови та Росії мала б належати нині Україні!

Деякі політики, які заявляють, що «Й. Сталін з барського плеча припизав Україні декілька західних областей», подивившись на цю карту, можуть собі прикусити язика.

Причиною цього є той незаперечний факт, що **фактично комуністичний режим СРСР «здав» полякам приблизно 20 відсотків українських земель. Майже такий само шмат землі відійшов і Російській Федерації**.

Така ось історична правда українського питання в контексті пакту «Ріббентропа—Молотова» та секретних карт, що малювалися фашистами і комуністами за спиною українського народу напередодні Другої світової війни!

Росії нарешті час припинити спекулювати на кримському питанні, оскільки їй нині зовсім несправедливо належать такі споконвічні українські землі, як Курська, Воронезька, Ростовська області, Краснодарський і Ставропольський краї — п'ять високорозвинених і благодатних областей із 89 суб'єктів сучасної Російської Федерації!

Це, звичайно, вже історія, й сьогодні не варто висувати територіальні претензії до наших сусідів, але українським політикам і дипломатам слід було б частіше використовувати відповідні аргументи в діалозі та політичних дискусіях із лідерами сусідніх країн.

Еллада-1 (Україна). Роксолани=царські скіфи?

Як свідчить безліч археологічних та історичних фактів, еллінська цивілізація загалом є дочірньою по відношенню до глобальної української цивілізації ***(Мезин — Кам'яна Могила — Трипіліада)***. Це, зокрема, свого часу підтверджував історик *Йордан* (книга «Про походження готів», VI ст. н. е.).

Посилаючись на античного історика *Аблабія*, він писав, що слово ***еллін*** походить від грецького слова ***«ele»*** *— болото, лук*. Так їх називали тому, що згаданий етнос на початку проживав (і проживає нині) на болотистих землях Меотіди, тобто Приазов'я. (Загальновідомо, що в гірській країні Греції з болотами якось не склалося.)

Водночас варто було б додатково дослідити й гіпотезу *П. Гарачука*, котрий робить акцент на Богові грози ***Ілові***, котрий згодом трансформувався в ***Зевса***, а потім став ***Ілією***.

Між іншим, і головний Бог мусульман ***Аллах*** (VII ст. н. е.) спочатку звався ***Аль-Ілах***. На нашу думку, ця версія теж має право на своє відпрацювання, оскільки ***семітська*** (*арабсько-єврейська*) цивілізація (II тис. до н. е.) виникла на кордоні Африки (Єгипет) та Малої Азії (Туреччина, Ірак, Іран, Афганістан), де скіфські/арійські племена тривалий час були елітою тамтешніх держав і сповідували, звісно, серед інших і культ Бога грози ***Іла*** (в Індії він звався *Ва****ру****на*).

Нагадаємо лише, що троянці-те**укр**и заснували в Анатолії Троаду (III тис. до н. е.), країна Персія/Іран у II тисячолітті до н. е. називалася **Ар**іан й її очолювали в ранньодинастійний період царі **Кеян**іди (Кияни?). Усі наступні династії

Еллін зі скіфським луком. Зображення на античній вазі (V ст. до н. е.).

(цар **Дар**ій та ін.) теж обов'язково декларували своє арійське походження.

Сусідні до Ірану країни — арійська Індія та Афганістан звалася відповідно **Ар**'яВарта (Варта Аріїв?) та **Ар**ія.

Тут, до речі, варто було б переглянути й тлумачення назви одного з достатньо войовничих українських племен, що звалися ***роксолани***.

На нашу думку, це може бути сенсаційним поворотом у наших історичних розвідках, якщо подивитися на них, як на ***рекс-еллінів*** (*rex* латиною означає *цар*). Отже, напрошується розшифровка: ***царські еллінu***.

А якщо ми згадаємо *Геродота* і його ***царських скіфів***, додамо до цього, що скіфи/арії фактично еллінізували у II—I тисячоліттях до н. е. територію сучасної Греції, то в нас є всі підстави вивести рівняння: ***роксолани=царські скіфи...***

У цьому ж контексті, очевидно, варто було переглянути й ідентифікацію деякими вченими *аланів* як предків сучасних *осетинів*. Найправдивіший вигляд має версія, що *алани* — ті самі *елліни*.

А гірські осетини навряд чи могли здійснювати свої походи на території скіфів/аріїв, що окупували практично всі доступні їхнім кінним арміям землі Євразії.

Діаспори української Еллади. Біблійні «морські народи»

Згодом предки українців ***(теукри/еллінu/лужичі)*** розселилися не тільки на територію сучасних Туреччини (*Троада*), Греції (*Доріда*), Італії (*Етрурія*), Балкан (*Сербська Країна*), але й дійшли до Німеччини (*Лужицьке королівство*), Австрії (*Войнова Країна*), Франції (*Нор****ма****ндія*) та Великої Британії (*Кельтика*).

Разом з еллінами/лужичами переселялись до Середземномор'я такі арійські племена, як лелеги/пеласги, скіфи/до**рі**йці, етео**кри**тяни/те**укри**, етруски/тірсени та інші, що входили до об'єднання біблійних (за єгипетськими та єврейськими джерелами) ***«морських народів»***.

Філолог С. Губерначук засвідчив, що культ лелеки розвинувся у нас ще Трипільської доби, а нині «...в деяких районах Полтавщини лелеку називають *лелега*, тобто так, як називали себе пелазги». А його колега А. Поправко довів, що мова *лелегів/пеласгів*, яка є на цей момент найдавнішою історичною (зафіксованою письмово) мовою Європи, дуже наближена до сучасної української мови.

До речі, Геродот стверджував, що ***греки-ахейці, або іонійці***, **«спочатку були пеласгійського походження»** і що «до свого об'єднання з пеласгами елліни були нечисленні».

З ним солідаризувалася й З. Рагозіна, яка на початку XX століття писала, що елліни «походили від найдавнішого кореня — пелазгів» і поділялися на ахейців, іонійців і до**рі**йців — «геніальних майстрів військової справи».

Матеріали археологічних досліджень підтвердили виділення еллінів з лелегсько-пеласгійського масиву приблизно у

Троя насправді розташовується там, де «німці» намалювали археологічну Ольвію...

II тисячолітті до н. е. (розкопки могил інгульської культури, що в Херсонській області).

За свідченням археологів (В. Клочко та ін.), характер знайдених та викарбуваних на рельєфах будинків та гробниць у середземноморських країнах (Греція, Єгипет, Туреччина) зразків зброї (круглі щити, списи і короткі, заточені з обох боків мечі) однозначно свідчить про її походження з Північного Причорномор'я *(сабатинівська версія трипільської культури, IV—II тис. до н. е.)*!

Отже, археологи чітко довели, що наші предки трипільці *(арії/орії)* ще чотири тисячі років тому залюднили території Марокко, Алжиру, Лівії *(столиця Тріполі!)*, Єгипту, Ізраїлю, Палестини, Греції, Кіпру, Туреччини, Ірану, Індії, Китаю та ін.

Еллада-2 (Греція). Арес і аристократія

З огляду на сказане вище вже не дивують слова античних істориків *Фукідіда і Діонісія Галікарнаського*, котрі писали, що **пеласги** («лелеги» грецькою) **з'явилися у Греції** (як і в Єгипті) **у IV—III тисячоліттях до н. е**.

Гомер, автор славнозвісної «Одіссеї», теж свідчив, що на Криті разом з етеокритянами/те**укр**ами, кидонами, ахейцями і до**рі**йцями в місті Кноссі проживали й пеласги.

Аналогічні висновки опублікував у Софії й болгарський учений *М. Будимир*: «Пеласги або племена, споріднені ним у мовному відношенні, займали райони Фінікії, Палестини, Криту, Кіпру, Еллади і Малої Азії».

Афінський Акрополь, за даними дослідження *С. Наливайка*, був створений на місці фортеці пеласгів ***Пелістикон***, що була побудована за тисячу років до поселення там греків. Ті самі пеласги дадуть ім'я й *Палестині*, котра буде згодом окупована иудеями...

Із книжки *З. Рагозіної* «Історія Мідії, другого Вавилонського царства та виникнення Перської держави» (1903 р.) ми можемо дізнатися, що римляни називали **ар**ейців «грецьким плем'ям пеласгійського походження».

А з будь-якого словника латинської мови ми дізнаємося, що римляни своїх літописних предків троянців називали **теукри *(Teucri)***. Це авторитетно підтвердить і провідний історик Римської імперії *Тит Лівій*, котрий розповів, що троянці на чолі з «моторним парубком» *Енеєм* прибули до Італії і згодом заснували там місто Рим.

Енциклопедичний словник *Ф. Брокгауза* та *І. Ефрона* (1893 р.) нам засвідчить, що до**рі**йці проживали в Малій Азії (**Ка**рії) та на островах Кос, Родос, Калімна і **Карпати**! І що, за даними німецького історика *О. Мюллера* (1844 р.), «найрізкіше виразився характер дорійського племені в Спарті».

Підтверджує це, за словами Геродота, і перський цар **Дар**ій (з арійського роду **Кур**уш), котрий вважав малоазійських і причорноморських *еллінів* родичами: «І ті, й інші — один народ».

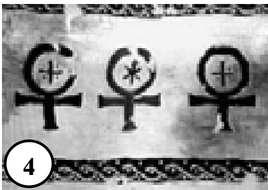
Історик Павсаній Перієгет (II ст. н. е.), до речі, свідчив про перенесення з Тавриди (Еллада-1) до Греції (Еллада-2) релігійних культів: «Місце, яке іменують Лімнеєм (*у Спарті.* — **В.Б.**), є храмом **Ар**теміди **Ор**тії (*ця Богиня була сестрою-близнючкою Бога Аполлона.* — **В.Б.**). Тут є її дерев'яне зображення... Воно було перенесено в їхнє місто **Ор**естом, який тут і царював...».

Зафіксуємо собі західноукраїнське ім'я спартанського царя Ореста (що прибув до Спарти з Криму) і візьмемо до уваги, що *Евріпід*, чи не найвідоміший античний драматург, одну із своїх п'єс теж «чомусь» назвав «Орест»...

Загалом ураховуючи, що головним божеством скіфів/аріїв (і спартанців) був Бог війни **Арес**, стає зрозуміло, звідки взялося «грецьке» слово ***аристократія***. Цілком логічним є його тлумачення, як ***влада*** скіфсько-арійського Бога ***Ареса*** (*кратос* грецькою означає *влада*).

Отже, багато таких собі «випадковостей» — назви племен *(доряни/дорійці, арейці)*, спорідненість релігійних культів *(Аполлона, Артеміди, Лікейського Пана)*, «дивні» збіги імен богів (*Пан*) та царів (*Орест*), географічних назв *(Доріда, Карія, Карпати)*, однотипність зброї — наводять нас на думку, що цивілізація ***Грецької Еллади*** насправді є результатом суспільно-культурних впливів ***скіфів/аріїв,*** котрі перенесли так званий ***античний світ*** з України в Середземномор'я.

Символ життя *АНХ*, знайдений в Кіровоградській області України (Сабатинівська версія Трипільської культури, II тис. до н. е.) (*мал. 5*), «чомусь» збігається з аналогічним коптським ієрогліфом — символом життя (еллінізований Єгипет, VII ст. до н. е.), що зливається з іменем *Христа* (*мал. 4*).

4

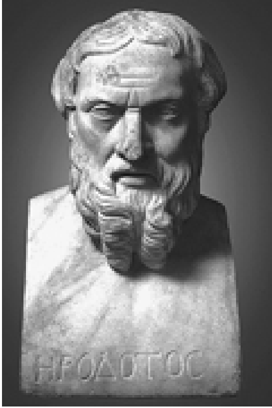
5

І це багато що пояснює в тенденціях розвитку глобальної цивілізації людства, її ***арієзації*** (VI—III тис. до н. е.) та ***еллінізації*** (II—I тис. до н. е.) праукраїнськими ***скіфськими/арійськими*** племенами в так звані «доісторичні» часи.

ВАЛЕРІЙ БЕБИК,
професор, проректор Університету «Україна», голова Всеукраїнської асоціації політичних наук.

Теукри — то ми. Свідчення Геродота

Наприкінці минулого року ***«Голос України» надрукував декілька статей Валерія Бебика,*** що стосуються і давньої історії світу, і нашої країни зокрема.
Статті досить цікаві і змушують (або мали б змусити) задуматися над багатьма питаннями не тільки читачів, а й науковців. Зазирнув в Інтернет — як там реагують на ці публікації? Традиційно: з лайками та образами на адресу автора і загалом українців. Як і раніше, дуже войовниче сприймається будь–яка інформація про те, що українці були на цьому світі значно раніше, ніж це втокмачувала нам офіційна історична наука.

Я в принципі теж не в усьому погоджуюся з автором. Наприклад, не згодний, що герой Троянської війни **Ахілл** був похований на безлюдному острові Зміїний. У гирлі Гіпакірісу (Інгулу) Геродот зовсім невипадково згадує Ахіллів шлях, бо Ахілл — син нашої землі! Звідси він вирушав у похід, сюди, на батьківщину — в Царську країну, й було доставлено його тіло для захоронення. Гадаю, даремно дехто посміюється із припущень, що нещодавно розкопаний у Нікополі кістяк з наконечником стріли у п'яті може належати Ахіллу.

Також вважаю, що давно вже час повернутися нам до українського написання нашої древньої країни — Скитія, а не Скіфія; скити, а не скіфи; міти, а не міфи; Бористен, а не Борисфен і т. д. Так нас вчили писати великі українські письменники, знавець майже всіх європейських мов Іван Франко і Докія Гуменна, котра вивчала давню історію в найкращих бібліотеках США. Переконаний, що міти це суто українське слово, яке означає буквально **мітки**, по**мітки**, при**мітки**, па**м'ятки** про діла наших древніх предків, зафіксовані у відповідній алегоричній і символічній формі.

А тепер конкретно до теми теукрів. Буду говорити лише мовою фактів, які нам передав через свої «Історії» великий Геродот і які ми можемо звірити, відкривши його твори в перекладі Андрія Білецького (Харків, «Фоліо», 2006). Справді, **теукри** (у Білецького *тевкри*) — це інша назва троянців, народу, який не раз згадується у батька історії.

Передусім у книзі 2 (гл. 113—119), де теукр Олександр викрав у володаря Спарти Менелая його дружину Єлену та численні скарби і відплив до своєї вітчизни. Коли він доплив до Егейського моря, супротивні вітри відкинули його до берегів Єгипту. Елліни шукали його в місті Трої, де мешкали теукри, але не знайшли ні Єлени, ні Олександра. До речі, Гомер у своїй «Іліаді» називає Олександра боговидним, тобто, очевидно, це була людина знатного роду, шанована не лише в очах теукрів, а й самого Гомера.

На другу згадку про **теукрів** ми натрапляємо під час походу Дарія до Геллеспонту. Дарій наказав завоювати Пайонію (можливо, Панонію) і переселити пайонійців до Азії. У главі 13 книги 5 йдеться про те, що пайонійці — «це теукри, які переселилися з Трої». У цій же книзі є ще одне згадування про теукрів, у главі 122. Зокрема, тут мовиться про те, що Гімай (один із Дарієвих стратегів), переслідуючи іонійців, попрямував до Припонтиди (Причорномор'я) і заволодів містом Кієм у Місії. З Припонтиди Гімай повів військо до Геллеспонту і підкорив Гергітів, які були залишками давніх теукрів...

У книзі 7 (гл. 20) знаходимо підказку, яка конкретно вказує, звідки насправді були ці загадкові **теукри**, і найдавнішу згадку про них. Описуючи підготовку перського царя Ксеркса до походу на Елладу, Геродот згадує похід місійців і теукрів, що відбувся ще до Троянської війни (цілком можливо, ще коли і Трої не було). Тоді місійці й теукри «пройшли через Боспор в Європу, поневолили фракійців і дійшли до Іонійського моря і далі до річки Пенея».

І тут уже дуже важко заперечувати, що теукри — не укри-українці і що ми не споконвіку живемо на цій землі, бо які ще теукри могли ходити морськими походами через Чорне море, протоку Боспор на Єгипет, Грецію і т. д.? От тільки залишається загадкою назва їхніх союзників місійців, що мали місто Кієм... Їх приписують до Малої Азії. Але якщо вони разом ішли в похід через Боспор, то мали бути людьми одного підданства. Тобто маємо ще одне підтвердження, що Мала Азія (принаймні її північна частина) і Скития становили одну державу, а отже, й розмовляли однією мовою.

На цьому цитування «Історій» Геродота закінчимо і приділимо трохи уваги самому слову «теукри». Воно навдивовижу просто тлумачиться — **то укри**, точно так, як і **тірсени**, які також не раз згадуються у тому-таки Геродотовому джерелі. Тірсени — «то росени», тобто роси-руси, які пізніше у зросійщеному і златинізованому варіантах стали «етрускімі» — «ето русскіє».

Те, що початково вони називалися саме **тірсени**, а не **етруски**, свідчить назва моря, в прибережжі якого вони мешкали, — Тірсенське (тепер Тірренське). Тірсени колонізували Апеннінський півострів і, як вважається, стали засновниками сучасної західної культури. І тут варто зазирнути ще в «Латинско-русский словарь» (Москва, 2005), де словом **teucri** (теукри-троянці) також називаються римляни. Тобто якщо раніше лише на рівні припущень вважалося, що таємничими «етрускімі» були саме давні українці, а засновником Риму троянець (**теукр**) Еней, то нині ми можемо говорити про це досить упевнено.

Але на цьому ставити крапку стосовно укрів-теукрів ще зарано, бо згадуються вони набагато раніше Троянських війн, тоді, коли лише зароджувалися релігії і боги. Маю щодо цього серйозні доводи. Звернуся до своєї книжки «Код України-Руси», про яку згадував у своїй останній публікації професор Валерій Бебик.

Наша офіційна наука, щоправда, деякі згадувані тут джерела не хоче визнавати. Але, переконаний, рано чи пізно це станеться. Візьмемо до уваги Влескнигу і, зокрема, одне речення з д. 7Є. Юрій Миролюбов, який перший розшифровував записи, поділив суцільний текст на такі слова: «А ТО БЕДЕХШЕМ КРАВЕНЦЕ А СКУТЕ АНТІВЕ РУСИ БОРУСЕНЬ А СУРЕНЖЕЦИ ТАКО СМЕ СТАХОМ ДЕДЬ РУСОВЕ», що перекладалося: «А тоді, будучи кравенці і скити, анти і руси, боруси і сурожці стали діди русів». Але, враховуючи те, що свого часу Оріїв рід поділився не на двоє, а на троє — «рось, колань і венедців» (д. 8), правомірнішим видається такий варіант: «А ТО БЕДЕХШЕМ ОКРА-ВЕНЦЕ А СКУТЕ-АНТІВЕ РУСИ-БОРУСЕНЬ А СУРЕНЖЕЦИ...», де під «окра-венцями» слід розуміти два роди — окри (укри) і венедці. Тепер це мало б перекладатися так: «А тоді, будучи окра-венці і скити-анти, роси-боруси і сурожці, стали діди русове». Тобто хоч як крути, а укри (українці) були перші і за скитів, і за росів, отож вони навіть не діди, а прапрадіди русам. І хоч би хто намагався це спростовувати, але шила в мішку не заховати. Бо є ще один цікавий факт.

Його можна знайти в популярній енциклопедії, яку видає київське видавництво «Махаон-Україна». Беремо одну із книжок цієї серії — «Античну мітологію» (2005 р.), творцями якої є французькі автори, і читаємо на сторінці 35, що давньогрецький бог Зевс мав ще ім'я **Акрай**; ми також знаємо, що батьком Зевса був **Кр**она, а древні українці уявляли свій рід у вигляді крони дерева і зберігають донині ще одну споріднену йому назву — Вітець, віття роду. Син Зевса-Окрая Аполлон, який лише на теплу пору року прибував до Греції, а на зиму повертався на свою батьківщину в Гіпер/Ніперборею, тобто у Придніпров'я, взагалі уособлював собою колоніальний статус Еллади від племен Украя.

Звідки могли потрапити в Грецію такі зовсім не грецькі імена, як Окрай та Крона? Мабуть, відповідь треба шукати в до**рійсько**му вторгненні до Греції у другій половині II тисячоліття до н. е. «Антична мітологія» розповідає, що до**рі**йці (орійці) були племенем пастухів. Їх нібито вели нащадки самого Геракла — гераклідіи (укри-скити). Вони вміли обробляти залізо і мали коней, що й забезпечило їм військову перевагу над місцевим населенням — ахейцями.

Дорійці-пастухи зруйнували місцеву адміністративну систему і створили там нове суспільство, сповнене духу рівності (оце так пастухи!). Проте в Геродота знаходимо інші вражаючі свідчення, вони зовсім не пов'язані з військовим вторгненням і стосуються, мабуть, ще давніших часів. Делосці розповідали Геродотові, що колись до них прибули «дві гіперборейські дівчини, Арга та Опіс», і що вони «прийшли з самими богами» (гл. 35 кн. IV). Ось хто приніс згадуваних вище богів із берегів Дніпра до Греції — наші жінки Арга та Опіс (насправді Орта-Оранта і Опал-Опалун), які потім у греків стали за Артеміду та Аполлона.

Від Геродота ми також знаємо, що орійці були пелазгами і називалися вони ще **кр**анаями, а це не що інше, як спотворене краяни — похідне від того ж Окрая. Пізніше на високій горі у Греції на честь Окрая буде збудовано **Акро**поль (боже місце, **укр**іплення), а Окрай зусиллями Геродота (чи, швидше за все, когось із редакторів його твору) перетвориться на Урана із таким само значенням, що й Зевс-Окрай — бог неба і батько титанів.

Усі ці факти дають нам право сміливо стверджувати, не боячись ніяких насмішок: Україна — це міцна, стійка і вивищена країна. Грекам вона уявлялася країною богів, країною істинних жерців і жриць — Гіпер/Ніпербореєю.

Цьому навіть доказ давня українська мовна традиція про наше місцепроживання: «на Україні», а не «в Україні», бо не може бути «в Божій землі», а «на Божій землі». Тому, що це вершина, висота — значить, «не у вершині», «не у висоті», а «на вершині», «на висоті».

Сергій ПІДДУБНИЙ.
Голованівськ
Кіровоградської області.

Сьогодні у західній частині країни, в центральних та північних областях пройдуть дощі та мокрий сніг. Температура повітря в більшості регіонів країни становитиме вночі 3—9° морозу, вдень 1—6° тепла, у південних областях та Закарпатті 5—10°, в Криму до 13° тепла. На півночі Лівобережжя та східних областях вночі 8—13° морозу, вдень близько 0°.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 ЛЮТОГО

❒ 1722. У Російській імперії запроваджено "Табель про ранги". Вводилося 14 чинів та форми титулування. Проіснувала до 1917 р. ❒ 1877. Народився Микола Макаренко, історик мистецтва і археолог, перший директор Музею мистецтва ВУАН (нині — Музей мистецтва імені Ханенків у Києві). ❒ 1902. Народився американський льотчик Чарльз Ліндберг. У 1927 р. здійснив перший у світі одиночний безпосадочний політ через Атлантичний океан (зі США до Франції), пролетівши 5800 км за 33 год. 30 хв. ❒ 1919. У Радянській державі створено Раду захисту дітей для боротьби з дитячою безпритульністю. ❒ 1945. В Ялті відкрилася Кримська конференція лідерів СРСР, США та Великобританії — союзників у війні з гітлерівською Німеччиною. ❒ 2004. У Києві письменники провели акцію "Рукописи горять!", щоб показати помилковість урядової політики у книговидавництві.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

47 відсотків задоволення

Люди отримують задоволення по-різному. Одні займаються творчістю, другі — сексом, треті люблять смачно поїсти, а четверті вживають наркотики. Останній спосіб відрізняється своєю простотою — уколовся і впав у транс. Потрапивши в організм, молекули багатьох наркотичних речовин безпосередньо взаємодіють з рецепторами центрів задоволення. Однак механізм дії такого поширеного наркотику, як кокаїн, до останнього часу був загадкою.

Досліди на добровольцях, проведені в СІЛА, пише журнал «Хімія і життя. XXI століття», засвідчили, що кокаїн блокує молекули дофамінового транспортера (ДАТ) — білка, який переносить молекули дофаміну через мембрану нейронів. При цьому збільшується концентрація вільного дофаміну в головному мозку. Нейромедіатор дофамін і ДАТ сконцентровані в стріатумі — структурі мозку, відповідальній за мотивування поводження. Підвищена концентрація дофаміну порушує роботу цього відділу мозку. В результаті людина перестає критично оцінювати себе і певну ситуацію. Кокаїн (він був позначений ... С) теж концентрується в ділянці стріатума. Виявлено, що звичайна доза кокаїну блокує 60—80% ДАТ, а перші суб'єктивні відчуття з'являються при вимиканні 47% молекул.

Отримані результати виявилися надзвичайно важливими, оскільки вони відкривають шляхи до медикаментозного лікування кокаїнізму. Нез'ясовано лише одне питання: що відчуває людина, в якої зв'язані всі 100% ДАТ? Напевно, буде краще, якщо ця проблема так і залишиться теоретичною.

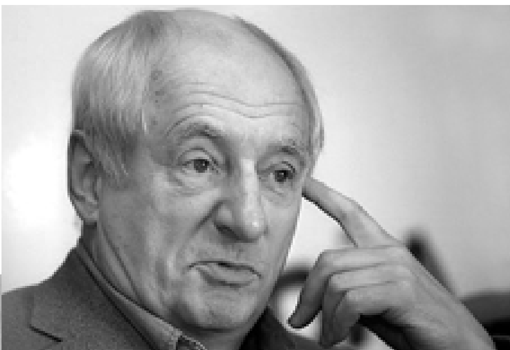
В епізодах — Андрій Миронов та Марк Захаров

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Сталося так, що один відомий режисер відмовився з особистих причин знімати картину, сценарій якої був затверджений всіма кіноінстанціями Радянського Союзу. В Держкіно УРСР запропонували це діло мені. Я прочитав сценарій і відмовився. Це було не моє. Окрім хіба голого сюжету...

Зателефонував сценарист і сказав, що я можу робити зі сценарієм що завгодно, тільки не міняти концепцію та сюжет. А саме ці моменти мене влаштовували, в усякому разі — не викликали відразу. Перше, що я зробив, усунув усі мелодраматичні епізоди. А потім наситив тканину твору великою кількістю сцен із реального життя. З'явилося кілька надзвичайно важливих для розкриття теми нових персонажів. Одного з них, цинічного консерваторського педагога, грав Олександр Ширвіндт. Це була його ледь не перша роль у кіно. Я написав її спеціально для нього.

Якось ми знімали на сходах харківської консерваторії. Один дубль, другий. Раптом помічаю — щось не так. Придивляюся і бачу, що слідом за Ширвіндтом та Ірою Терещенко, що грала головну героїню, униз сходять Андрій Миронов та Марк Захаров. Вони товаришували з Ширвіндтом і приїхали відвідати його. Андрій підходить до мене (ми були з ним трохи знайомі) і каже: «А тепер, Сашко, плати нам за зйомку. У мене ставка 50 карбованців (найвища. — **О. М.**), а у Марка — 28...». Сказав це він жартома, але я звернувся до директорки фільму й сказав: «Лілю, заплати хлопцям». А потім звернувся до них: «Тільки ви це сьогодні зніметеся в аеропорту...». Гроші, які у них були, вони вже витратили, тому погодилися. І у другій половині дня знімалися практично у масовці...

Коли картину було закінчено, мені зателефонував із Москви Андрій Миронов: «Невже правда, що ти написав у титрах, що в епізодах знялися Андрій Миронов та Марк Захаров?». Я відповів: «А хіба це не так?». Тоді він став благати, щоб я вирізав цей титр, казав, що поверне гроші, та я вже нічого не міг зробити.

Узагалі під час зйомок цієї картини відбувалося безліч кумедних випадків. Наприклад, чудова художниця Галя Фоміна пошила для актора Андрія Вертоградова красиві білі джинси, які у фільмі були абсолютно не потрібні, і я заборонив їх одягати. У павільйоні ми зняли епізод, де Андрій був у чорних джинсах. Але в Харкові він виходив нібито з того ж приміщення, де були павільйонні зйомки. І Галя, закохана у свої білі джинси, тихенько одягла їх на актора. Розрахунок був такий: якщо помітить режисер, так вона їх одразу змінить (вона забула у готелі сценарій і не второпала, що практично це один епізод). Я нічого не помітив, і зйомка так і відбулася. При перегляді матеріалу теж ніхто нічого не помітив. І який же був жах, коли це випливло під час монтажу. Не їхати ж через це в Харків на перезйомки... Одне слово, я залишив тільки той кадр, де актор на загальному плані сідав у машину. Всі інші кадри цього епізоду (і той, де сходами спускалися Миронов з Захаровим) довелося викинути.

Однак накладку, яка промайнула за півсекунди, кілька глядачів все ж помітили і написали іронічні листи...

Олександр МУРАТОВ,
кінорежисер.

* З УСЬОГО СВІТУ * З УСЬОГО СВІТУ * З УСЬОГО СВІТУ * З УСЬОГО СВІТУ * З УСЬОГО СВІТУ *

Тринідадська таємниця

Одним з найвідоміших лікарських засобів, експортованих із Тринідаду і Тобаго, є так звана ангостурська ароматична гіркота. З 1824 року її роблять члени однієї й тієї ж родини. Природно, що рецепт і технологія гіркоти тримаються в найсуворішій таємниці. З покоління в покоління секрет рецепта передається чотирьом членам родини — до того ж кожен з них знає тільки четверту його частину. Ці знавці живуть у різних місцях, вони ніколи і нікуди не їздять разом ні потягом, ні теплоходом, ні літаком. Їм належить зустрічатися лише в момент готування ліків, коли для одержання готової продукції потрібно об'єднати секретні знання. Багато років рецепт передавався усно, і ось нарешті його було записано на папері. Документ одразу розділили на дві частини і поклали на збереження в сейфи двох різних банків. Про всяк випадок. Цікавих багато, а рецепт — один.

Місто на замку

У розпал туристичного сезону навіть заборонювальна «цеглина» часом не рятує від вторгнення непроханих автогостей. Тому мешканці італійського міста Портофіно вдалися до старого випробуваного способу: зі сходом сонця вони замикають в'їзд у місто на... замок. Інакше на його вузеньких вуличках не було б чим дихати через вихлопні гази. Щоправда, на ніч Портофіно знову відчиняють, щоб хтось з пішоходів не налетів у темряві на ланцюг.

Несніжний Південний полюс

Те, що в Антарктиді несолодко, звичайно, зрозуміло всім. Відомо, наприклад, що температура там часом опускається нижче -80 градусів за Цельсієм, без спеціальних всюдиходів ні проїхати, ні пройти, а жити можна тільки в особливо утеплених житлах. Загалом, що таке Антарктида, кожен уявляє. З'ясовується, що це аж ніяк не найсніжніше місце на Землі. Так, найльодовіше, але не найсніжніше! На Південному полюсі випадає лише від дев'яти до п'ятнадцяти сантиметрів снігу на рік. І не більше.

З ведмедем... на ведмедів

Лісорубам, які живуть у далеких селищах на півночі Канади, частенько допікають ведмеді. Полярні ведмедики і велетні-кодьяки безцеремонно вторгаються на вулиці, риються в сміттєвих купах, лякають жінок і дітей — одне слово, тероризують населення. Нарешті було знайдено ефективний превентивний засіб. Біологи записали на магнітну плівку ричання двох злющих презлющих ведмедів, які б'ються через шматок м'яса, а потім відтворили запис, використавши могутні динаміки. Хижаків немов вітром здуло з місця події. Плівку з рятівним записом розмножили й розіслали в селища лісорубів і нафтовиків.

Стриптиз — справа небезпечна

Надовго запам'ятав своє не зовсім тверезе молодецтво аргентинець Даніель Фугеліс з містечка Равсон. Коли ввечері в один з місцевих закладів не прийшли стриптизери, він сам напросився «закрити пролом» своїм тілом. І зробив це дуже професійно: сеньйори і сеньйорити верещали... Він навіть і не викликався до кінця. Але геть не в захваті залишилися від його вправ начальники Даніеля, коли побачили в місцевих газетах фотографії свого підлеглого у спідньому. Річ у тім, що Фугеліс працював наглядачем у в'язниці суворого режиму. А зайняті такою відповідальною справою товариші не повинні прилюдно оголюватися, вирішили його керівники. І посадили стриптизера-початківця на місяць під арешт: «за відсутність професійної етики і порушення внутрішнього дисциплінарного регламенту».

Салонам краси — 3500 років

Поняття краси виникло, мабуть, з появою самої людини. І поняття салонів краси, імовірно, теж. Дослідникам стоянок первісних людей ще належить зробити свої відкриття щодо цього, але що стосовно Стародавнього Єгипту, то тут ясність уже є. Приголомшливі знахідки археологів, які багато років працювали на розкопках храму цариці Хатшепсут у Верхньому Єгипті, незаперечно доводять: три з половиною тисячі років тому тут існували косметичні салони. Дослідники знайшли болванки для перук, сліди складу для фарбування волосся в різні кольори, скам'янілі креми, мазі, туші. Може бути, асортимент тих часів конкуренцій з нинішнім і не витримає, зате у давніх модниць була одна перевага: ніякої синтетики, усі зілля — натурального походження.

Восьминіжна відбивна

«Ті, що без кісток» — так називав восьминогів давньогрецький поет Гексиод. І він мав рацію. Однак безкостість молюсків ще не дає приводу називати їх у буквальному значенні м'якотілими, тому що м'ясо в них дуже тверде. У багатьох країнах восьминоги йдуть у їжу, і перед тим, як готувати їх, м'ясо потрібно, зазвичай, відбивати. Цей обов'язок охоче беруть на себе хлопчиська грецького острова Калімнос, що в Егейському морі. Тільки спосіб «відбиття» у них істотно відрізняється від відомих у кулінарній справі: б'ють не стукалкою і не каменем по восьминогу, а зовсім навпаки — восьминогом по каменю. Так простіше, швидше і, зрозуміло, екзотичніше.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 162

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

